

RUH ve MADDE

Sayı: 54, Temmuz 1964

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

☆

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Azime N.
Salih Öge
Erol Sevil
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök
Ali Erman

☆

Arhane ve Cemiyet binası
Bosim, Sıraselviler, Billürce
Camazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

☆

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

☆

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

☆

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

☆

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Francis Bacon «Gerçekten, eski dediğimiz çağlar dünyanın gençliğine raslar. Şimdi dünya ihtiyarladı ve devri kadîm bn zamandır» diyor.

Yeni çağların, Bacon'dan üçyüzelli yıl sonra, eskidiğini söylememek elimizde midir acaba? Dar sınırlı maddecilik kıymetini kaybedeli çok oldu. Ve ilimler çok daha mes'ut bir geleceğin teşevvüşü içinde değilmidirler?

Bu gün «Parapsikoloji», ruhsal hakikatlerin araştırılması yönünde, dar klasik metodların tatbik edildiği bir ilim dalıdır. Dinlerde ve çeşitli sistemlerde zikredilen üstün şuur hallerinin, «vecid» halinin bazı nebatlardan elde edilen maddelerle ve bazı şartlar dahilinde meydana getirilebilmesi Parapsikolojik araştırma yapanların dikkatini çekmiş bulunuyor.

Freud'ün araladığı kapıdan bir «kompleksler, dehşetler dünyasına» bakan materyalizm, Jungla Beşeriyetin müşterek sembollerini araştırmış, üstün bir şuur hali, belki de ferd ötesi addedilen bir şuur ötesiyle ilgilenmişti.

Yaşayan insanların zaman zaman karşılaştıkları değişik ruhi haller, hususiyle, mistik bir tecrübenin ruhen bilfiil yaşanılması, son asrın entelektüellerinin dikkatini, insandaki bu üstün şuur haline çekmekteydi.

Amerikalı bir bankacı Gordon Wasson'un bazı seyahatleri neticesinde bütün dünyanın dikkati Orta Amerikanın bazı mantarları üzerine çekildi. Bunlar yenilince ruh-beden münasebetleri gevşiyor, herkesin, alelade bir ruh hali içinde yaşamayacağı bir şuur halinin müşahedesi imkân dahilinde giriyordu.

Bugün bu olay parapsikoloji ile uğraşan bilimlerin dikkatini çekmiş bulunuyor. Bizlerce çeşitli medyomluk hallerinde raslanan bu müşahedelerin, ancak çok sayıda şahıs üzerinde yapılabilmesi değerlidir.

Bu şekilde yaşayan insanın, bir tek kafatası içinde hapsolmüş beyaz bir maddenin fonksiyonu olan bir ruh sahibi değil de bunun tamamen aksi olarak, beyin ve bütün vücudun, çok ayrı bir yapının aleti olduğu daha iyi anlaşılacaktır ümidindeyiz. Bu sayımızda sizlere bu mevzuda kısaca malûmat vermeğe çalışacağız.

Aldoux Huxley'in son bir kitabı var. İsmi "Island". Manası "Ada" Muhayyel bir ada halkı anlatılıyor. Burada, müellifin insan terbiyesi ve hayat hakkındaki şahsî düşünceleri bir tarafa, ferd, şuuraltına habs olunan komplekslerin her çeşidinden kurtarılıyor. Adada vaktiyle manyetik metodlar kullanılıyormuş. Sonra, tahsil sistemindeki özelliklerle, bir nevi psikolojik infisal (ruhsal gevşeme) metodu ile şahıs, büyük bir tecrübeye hazırlanıyor. Bu tecrübe, mistiklerin "Vecd" dedikleri haldir. Varlığın kendi üstün şahsiyetini sezmesiyle müterafık bir sürur hali tarzında tefsir edebiliriz. Bunun için de Ada'da halüsinojen tabir edilen **mantarlar** kullanılıyor!

Bunları yazmaktan kasdımız, yirminci asrın en ilgi çeker bir yazarının bir romanını bu mevzua tahsis etmesinin, bu meselenin zamanımız düşünürlerinde ne kadar derin bir tesir bıraktığını göstermektir.

Burada "Mantarların" veya herhangi bir diğer psikoaktif elemanın vasıtalık rolündeki ehemmiyetini inkâr etmemekle beraber, bütün dünyanın en çok ilgisini çeken meselenin ne olduğunu araştıralım:

Umumiyetle yeryüzü insanı, yaşamakta olduğu bedenî, maddî hayat içerisinde gayelerinin ne kadar küçülüp darlaştığını görmekte ve "ölümlü" olmanın bunaltısını duymaktadır.

Müşahede ettiği nedir? Dar bir aile çevresi, geçimsizlikler - umumiyetle sıkıcı - zoraki bir tahsil, yorucu, adeta mekanik bir iş hayatı. Geçim zorlukları, harpler, hastalıklar, ihtiyarlık ve sathi dostluklar içinde sürdürülen bir ömür.

Kendisine zevk olarak ne kalmaktadır?. Mânâsız oyunlar, alkol, bilgisiz bir

Sihirli Alemlerin ANAHTARI

Bizdedir

ışık hayatı. Eğer tabiatın güzellikleri, şiir duygusu, idealler, ideallere bağlı bir akşyon hayatı, din duyguları da olmasa gerçekten - insan ne için yaşadığını pek kestiremeyecek hakikî bir bunaltı içine düşecekti.

İlkel kabilelerin bir orji hayatı vardır. Cinsel iç güdünün büyük ölçüde kaşındığı bu mukaddes danslı ayinler bu insanların zaman zaman deşarjlarını temin etmektedirler. Bunları "geri" damgası ile küçümsememiz bir şeye yaramaz. Bugün, Antillerin "Vudu" ayinleri, Cenup Amerikanın "Karnaval" ı, Almanların "Fasching" i bu ayinlerden pek farklı şeyler olmasa gerek.

Yer yüzünde müşterek bir tekâmül hayatı geçirmek mecburiyetinde bulunan biz insanlar, daha üstün tesirler alabilmek için daha bilgili ve anlayışlı olmak zorundayız. Bu bilginin ilk adımı şu sualden başlar: Biz kimiz, neyiz? Varlığımızın hudut ve şumulü nedir?

Bütün dinler ve mistik ekoller, insana büyük bir varlık sahibi olduğunu telkîn etmişlerdir. Bunu, yine isteyen kişilere bilfiil yaşatmak için gayret göstermişlerdir. Bunun misalleri pek çoktur: Niçin dualar ve tespihler akıl almaz bir zaman boyunca tekrarlanır? hatta niçin vücutlarına eza cefa derler? Rüfaîlerin vücutlarına şiş saplamaları, şiflerin ve orta çağda bazı rahiplerin dövünüp vücutlarını yaralamaları, bir çok insanın dünya zevklerini terk edip manastırlara kapanması boşuna mıdır? Zen'lerin aydınlanma «Satori» dedikleri şey nedir?

Bu, büyük bir ruhî tecrübeyi bilfiil yaşamak içindir. Bu tecrübeye de insan, kendisinin bir ruh sahibi olduğunu nakli olarak, lafdan ibaret bir bilgi ile değil de, bizzat yaşanılan bir tecrübe ile öğrenir. Kendi sonsuz hayatı ve üstün kabiliyetleri hakkında bir sezîşe varan bu kimse-ler de bundan türlü türlü yanlış ve sakat neticeler çıkartmışlardır. Yüce Tanrının yarattığı bir ruha sahip olmanın verdiği bu vasıtasız (immediat) bilgi gerçekten de insanı, yeryüzü hayatının şartları içinde şaşırtabilir.

Hiç bir şeyin kaybolmadığını ve kaybolmayacağını bilmek, kesiksiz bir şiir ve üstün sürur aleminde yaşamak, yeryüzündeki zevklerimizin, karanlık bir gecede denizi parıldatan yakamozlar kadar gelip geçici olduğunu anlamak az şey midir?

Bu gün bu iş nebatlardan çıkartılan bazı maddelerle yapılmak istenmektedir. İnsanlar nasıl şaşırmasın, sevinmesin, korkmasın? Bu kapalı kapının ardında ölümsüzlük ve üstün bir hayat olduğunu nasıl düşünmesin? Ve vaktinden evvel, bazı neticelere varmak istemesin?

Kitabı Mukaddeste, Aem'in cennette mutlu yaşadığını; ancak bir ağacın meyvasını yemesi menedildiği yazılıdır. Bu ağaç bu "**Bilgi Ağacı**" nın meyvası yenildikten sonra Adem dünyaya sürülmüş ve ona şöyle denilmiştir: "Artık alnının teri ile ekmek yiyeceksin."

Bu ifadede, bizim şu mevzuumuzu aydınlatacak bir anahtar vardır: İnsan oğlu, büyük bir hazineye, ruha sahiptir. Fakat **bilgi edinmek, bilgilerini kendi tecrübeleriyle mal edinmek** için maddî alemlere inmiştir. Orada, kaba, sert hâdiseler arasında yoğrulacak, azaplar ümitsizlikler karanlıklar içinde bazı parıltılar gördükçe, onda, kendi ruhî hayatının idrak faaliyetlerini görüp tanıdıkca o ilkel cennetine, yavaş yavaş dönecek ve onu kazanacaktır. İşte buna bizler "tekâmül" demekteyiz.

Bilelim ki ruhî hayatımızın şumul ve derinliklerini zaman zaman bir doluluk duygusu içinde sezmemiz kabildir. Ama şunu da bilelim ki hayatımızın her hadisesi bizim için ayrı bir değer taşımaktadır. Günlük hayatımızın sert kabukları içinde sihirli bir alem yatmaktadır. Ve bunu elde etmek için aslında, ilâçlara da ihtiyacımız yoktur. Sabır, cehit ve iman..

Yoksa, daimi şüpheler içinde biz, imanımızı körlük yaparsak, bize hiç bir ilâç fayda vermeyecektir. Olayların dış yüzlerinde duvardan duvara yuvarlanan kafamızın sert çenberi aralanıncaya kadar...

Neden? Niçin?

Neden, sadece kendimizi düşünüyor ve kendimiz için çalışıyoruz?

Neden, daima kendimizi ön plânda görüyoruz?

Neden, her yerde ve her zaman nefsaniyetimiz, her hareket ve niyetimize hakim olmaktadır?

Neden, kabuğumuzu kırabilmek kudretine sahip olmakta güçlük çekiyoruz?

Niçin, kendi varlığımızı, varlıkların kâinatından bir parça olarak telâkki etmek istemiyoruz?

Niçin, kendi dışımızdaki varlıklarda kendi varlığımızın bir aksini görüyoruz?

Niçin, kendi dışımızdaki varlıkları da kendi varlığımızın bir parçası olarak kabule yanaşmak istemiyoruz?

Niçin, etrafımızdaki varlıklara, kendimize gösterdiğimiz alâka ve hizmeti göstermekten çekiniyoruz?

Niçin, bize verilenleri vermekten, devredilenleri devretmekten hoşlanmıyoruz. Sadece kendimize çalışmak oburluğu bize neden musallat oldu?

Neden, yakın olanlara karşı duyduğumuz sevgiyi uzaktakilere de göstermek kudretinden mahrum bulunuyoruz?

Neden, uzak ve yakın diye bir ayırmayı adeta gayri şuari olarak yapıp, ben ve benden dışta olanlar diye bir ikilik yaratmak istiyoruz?

Neden, doğru ve iyi olan yolları bize gösterenlere kulaklarımızı tıkayıp gözlerimizi yumarak, gösterilen ve söylenenleri görmek ve işitmek istemiyoruz?

Neden, daima ve her yerde ben ve ben'e çalışmak (hizmet diyemiyeceğim) Bizlerden beklenen bu köleliğin ilelebet devamı mıdır?

Zincirlerimizi ne zaman koparacağız?

İnsan, şu fanî madde dünyasında, maddenin cazibesine kapılmış bir cehitkârdır. Zira, bu cazibenin mânâsını anlayıncaya kadar derin ızdıraplar içinde meşakkatlere katlanmağı önceden kabullenmiş bir yolcudur.

Ey insan, bu cehdinin manasını, daha madde çemberinin beden kili-dini kırmadan anlayabilirsen ne büyük murada erişeceksin bir bilsen! O mânânın ışığı altında ne derin bir sürura kavuşacaksın bir tasavvur etsen!

Ama ne yazık ki, sen bu hakkı elde etmen için çapraşık yollarda kafanı taşlara vurmayı, bataklıkların boğucu havasını teneffüz etmeği kendine daha yakıştırmaktasın. Biliyorum, nefsine hizmet ve kölelik etmeği, ızdıraplardan kaçıp saadetin peşinde koşmağı kendine dert edinmişsin.

İzdiraptan kaçıp saadetin peşinde koşmanın mânâsını da henüz bilmek istemiyorsun. Bu itilişin sana ne maksatla verilmiş olduğunu, belki de bu çemberin mahbesinden kurtulmadan anlayamayacaksın. Ama gel beni dinle, inan ve başar. Göreceksin ki, o zaman sen ve ben hep biz olu-

şun kudreti içinde erimiş ızdıraplarımızın genişliği ve derinliği nispetinde sürurumuzun hudutsuzluğu doğmaya başlayacaktır.

Neden, Alaskadaki bir zelzelede ölen kardeşlerimize, hakikî bir kardeş gözü ile bakmak kudretini göstermiyoruz?

Neden, bir uçak kazasında tanımadığımız insanların ölümü bizde istenilen değerde ızdırap ve yardım düşüncesi uyandırmıyor?

Neden, ölmek üzere bulunan bir böbrek hastası kardşimizi kurtarmak için hepimiz bir vücut halinde böbreğimizi vermek üzere hastahane-ye koşmak kudretini kendimizde bulamıyoruz?

Neden, yanibaşımızda aç ve perişan halde bulunan insanlara; tanı-mıyoruz diye candan yardım ve hizmette bulunamıyoruz?

Zavallı insan, aradığın saadet, bulacağını sanarak peşinden koştuğun nefsinin seni cezbeden ızdırap bataklıklarında mı filizlenecek? Başlangıçta nefse zebûn oluşun, senin için asıl kurtuluşunun hangi toprakta filizleneceğini göstermeğe bir vasıta olsun ki ondan yakını kolay sıyrabileşin.

Aksi halde kendi dışındakileri kendin gibi sevmen ve onlar için çalış-manın, senden beklendiğini nasıl anlayabileceksin?

Bir muhtaç insana elini uzatmakla dolayısıyla kendine de hizmet etmiş olacağını bil ve bu bilişin seni hem utandırсын ve hem de Allahın lûtfu karşısında düşündürsün. Sana, sen kendine hizmet etmek istesen bile gene sana dönecek olan fiillerinin netice ve icaplarıyla karşılaşmak mukadderini bahşetmiş olan yaradana şükret.

Şükretmeği öğren ki, yücelesin ve aldıklarını karşılıksız veren vazifeliler safında kendine de bir yer ayırki kul oluşunun mânâsına biraz daha yaklaşabileşin.

GÖZLERİ BAĞLI GÖRÜYOR

Moskovanın Psikiyatri araştırmaları enstitüsünün profesörlerinden D. Fedetov, ismi Vera Petrova olan 11 yaşındaki bu küçük kız hakkında hayret ve heyecanı gizliyemiyerek şu beyanatı vermiştir:

“Görünüşte diğer arkadaşlarından hiç bir farkı olmıyan Vera'nın gözlerini bağlayıp çalışmaya başladığımız zaman psişik kabiliyeti şayanı hayret surette tebarüz etmektedir; üç büyük cilt kitabın altına koyduğum çocuk mecmuasını hatasızca okumakta ve sahife renklerini de söylemektedir. Saatin camına parmağının ucu ile dokunarak tam vakti söylemektedir.”

Bu haberi veren Sınday Express gazetesi, profesörün bu konu hakkındaki fikrini şöyle yazmaktadır: “Cilt teması ile görebilme, insanların ellerinden intişar etmekte olan infra-ruj radyasyonları ile mümkün olmaktadır.”

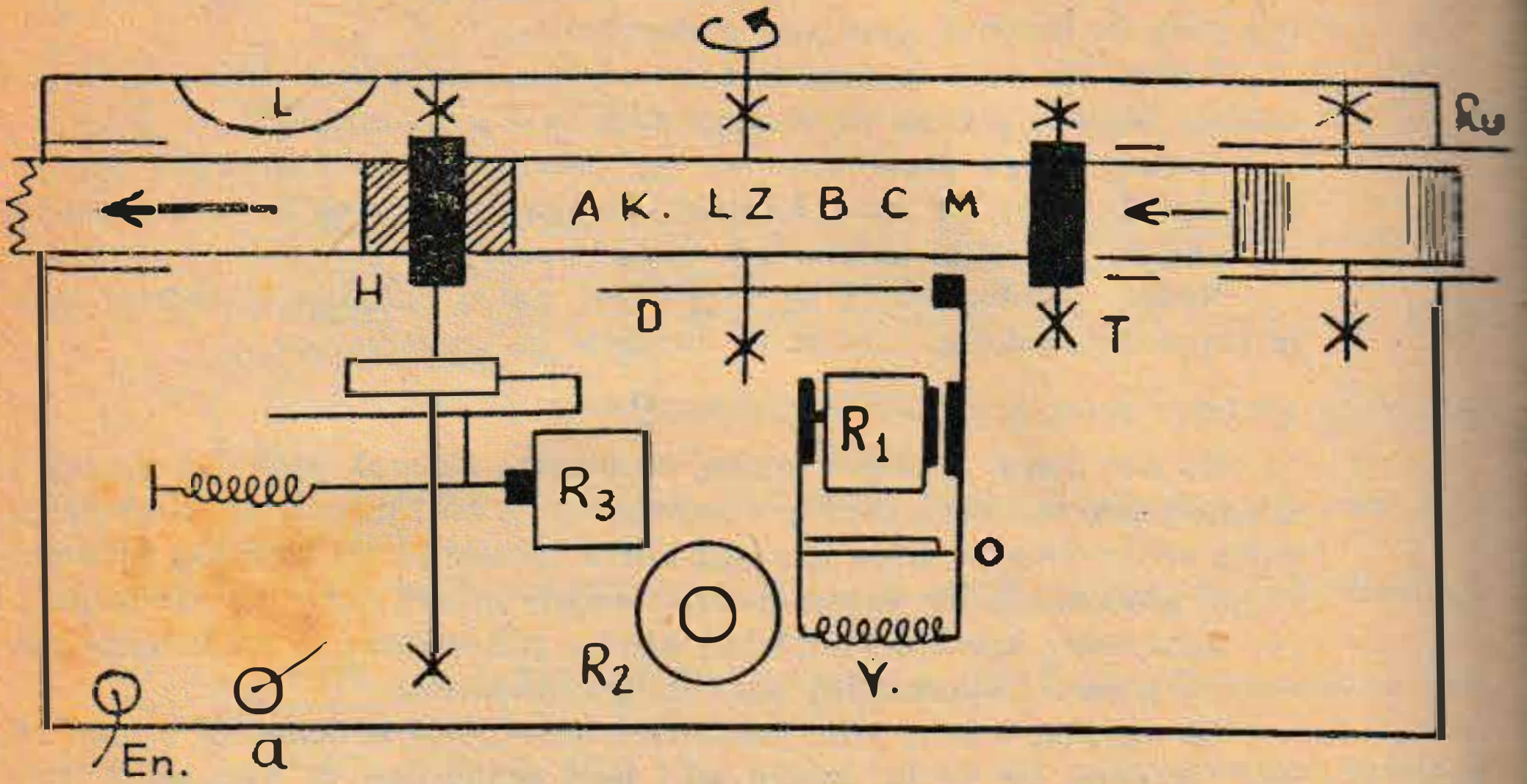
Diğer bir profesör olan Robkin ise: “Bazı insanların cildlerinin basit bir fotoğraf alıcısı gibi inşa edildiğini söylemektedir.”

Diğer üçüncü kanaat ise ki daha yaygın durumdadır: bu olayı telepatik bir kabiliyete bağlamaktadır.

Ruhî Temaslarda Şüphe Unsuru

(Geçen Sayıdan devam)

Yazan : Feridun TEPEKÖY

ALETİN ŞEMA VE ÇALIŞMA TERTİBİ :

Şimdi sizlere yeni bir alet tanıtacağız.

Alet, başlıca şu ana kısımları ihtiva etmektedir:

a — harf tanburunu çeviren bir saat makinesi veya elektrik motörü.

b — harf tanburu. Üzeri kabartma lâstik harfli.

c — Kâğıt şerit bobini,

d — Tanbur harflerini mürekkepleyen merdane.

e — Harf tanburunu durdurucu rulo ve paleti.

f — Kâğıt şerif üzerine harfi yazacak tokmak ve rulosu.

g — Her harf yazılmasından sonra kâğıt şeridi bir santim ilerleten tertibat.

Aletin çalışmasına gelince, görüleceği üzere çok basittir. Aletin elektrik şemasından açıkça görüldüğü gibi interüptörü kapatılarak devreye cereyan verecek medyom bu suretle evvelâ harf tamburunu durduran rulo vasıtasıyla derhal tamburun durmasını sağlamış olacaktır.

Hemen hemen aynı anda da tokmağı harekete geçiren rulo vasıtasıyla kâğıt şerit üzerine bir harfin kaydedilmesi temin edilmiş olacaktır. Bilâhare, kâğıt şeridi ilerleten tertibatın rulosu harekete geçerek şeridi bir miktar ilerletecek ve ikinci bir harf yazılması için aleti hazır vaziyete sokacaktır. Eğer medyom devreden daimi cereyan geçmesini sağlayacak şekilde duracak olursa bunun da bir mahzuru yoktur. Zira bu takdirde alet olduğu vaziyeti muhafaza edecektir. Bu aletin diğerine nazaran üstün oluş tarafı, yazılanların hazirun tarafından görülmemesi, dolayısıyla tesirlerin safiyetinin temin edilmiş olması ve ayrıca ışık yanıp sönmesi bulunmadığından transi bozucu bir tesiri bulunmamasıdır.

□

Yukarıda, aletlerden manalı bir kelimenin çıkartılması ihtimaliyetinin sıfır yapılması için ne gibi çarelere başvurulması lâzım geldiğini ve bunun bir zaruret olduğunu tebarüz ettirmeğe çalışmıştık. Aslına bakılacak olursa, her hangi bir fizik aletten manalı bir kelime çıkartabilme ihtimalini (bize göre) sıfır

demek, bedenli bir varlığın ken-
 imkânlarını kullanarak böyle bir keli-
 yazamayacağı manasına gelmekte-
 Yoksa esasında manalı bir kelime
 ihtimaliyetinin her hususta sı-
 olması demek, hiç bir zaman ve hiç
 suretle buna imkân yoktur manasını
 eder ki, bu takdirde mevzuu-
 aletlerin hiç bir faydası dokuna-
 rız. Yani bir irtibat vasıtasıyla dahi
 bir manalı kelimenin yazılması mev-
 bahis olamazdı.

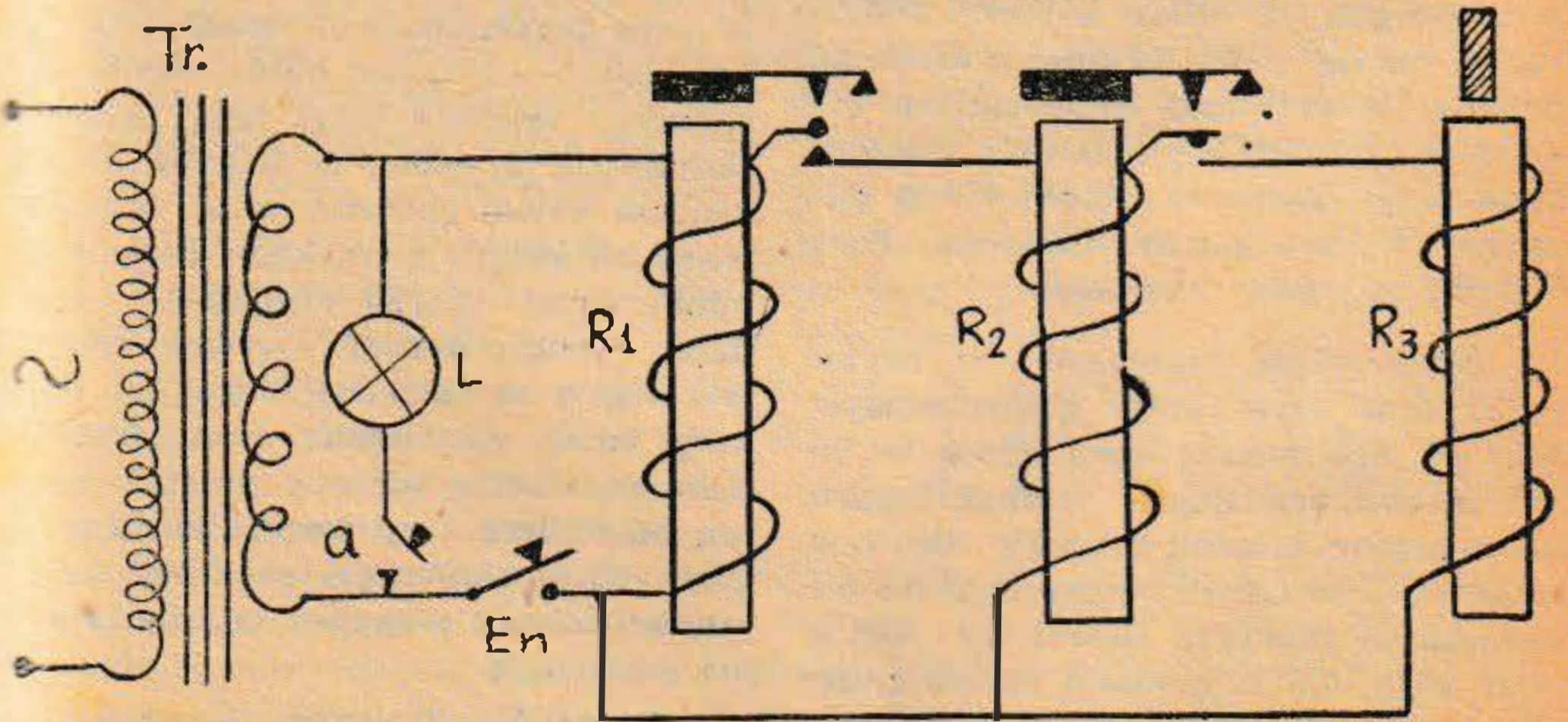
Bu takdirde bir gayrimuayyeniyet i-
 de kalınmış olurdu ki, bunu tecrübe-
 mutlaka ve mutlaka tekzip edecekti.
 Çünkü bir bedensiz varlıklar irtibat
 neticesinde manalı bir kelimenin yazıl-
 mümkün olmaktadır, o halde bura-
 bir muayyeniyette mevcuttur demek-
 Yani eğer bizler de bütün detayla-
 yla lüzumlu bilgilere sahip bulunsay-
 ık, o takdirde biz de böyle bir aletle is-
 len bir kelimeyi yazabilirdik. İşte
 böyle bir imkâna sahip bulunan beden-
 ler böyle bir neticeyi alabilmektedir-

□

vua-direkt, fantomik tezahürler, fi-
 kinetik tezahürlerin meydana geti-
 lmesi, zannedildiği kadar basit ve ko-
 yulukla husule getirilebilecek olaylar-
 değildir. Zira, karakterleri icabı o-

arak biribiriyle direkt manada bir u-
 yuşmazlık içinde bulunan ruhi tesirlerin,
 fizik tesirler haline tansforme edilmesi
 çok zor ve transformasyon kademelerini
 zaruri kılan bir iştir. Şu halde, arada
 transformasyon merkezlerinin bulunma-
 ması, böyle bir nakli imkânsız hale geti-
 recektir (Burada ruhların madde âle-
 miyle irtibatlarının mutlaka bir ara va-
 sitaya ihtiyaç gösterdiği hakikatiyle bir
 kere daha karşılaşmış oluyoruz). Ancak
 kudretli, büyük ruhların (İdareci meka-
 nizma plânında vazifeli olan büyük ruh-
 ların) geniş tecrübe, imkân, kudret ve
 bilgilerinin zaruri ve tabii bir neticesi
 olarak, mevzuubahis ettiğimiz sempati-
 zasyon ve transformasyonları, bilemedi-
 ğimiz tertipler içinde uygun İlahi kanun-
 lardan faydalanarak sanki arada hiç bir
 vasıta ve nakil zinciri yokmuş gibi (bi-
 ze göre adeta direkt bir temas ve tesir
 ediş hali içinde.) direkt olarak müessiri-
 yetlerini madde kâinatında gösterebilir-
 ler. Böylece, bize göre görünüşü içinde
 madde âlemiyle vasıtasız bir temas te-
 min etmiş olurlar. Ancak, buradaki «di-
 rekt» tâbirinin hiç bir zaman cari İlahi
 kanunların dışına çıkmış olmak tarzın-
 da anlamamak ve değişik bir tertibe i-
 şaret etmekte olduğunu hatırlamak fay-
 dalıdır.

(Devamı var)

(Aletin elektrik tevzi şeması)

KÖTÜ GÜNLER

Yazan: Fritz WAHL

Münih (DaD) - Sabahleyin hemen hepimizin, «bugün iyi bir gün yaşayacağım» hissiyle uyandığı vakidir. İnsan kendinde cesaret, tazelik, kuvvet ve sarsılmaz bir iyimserlik bulur, günün nasıl geçtiğini farketmez ve her iş, hatta en zor iş bile kolaylıkla başılır. Fakat bazan da bunun tamamen aksi olur: sabahleyin yorgun ve bitkin kalkar, imkân bulsak tekrar yatıp uyumak. arzusunu duyarız. İş esnasında mütemadiyen öfkeleniriz. İnsanın keyfi yerinde değildir. kendini iyi hissetmez, zoraki bir iş gününü geçirir ve o günün bilânçosu: «Fena bir gün geçirdim» sözü olur.

Böyle sebebi bilinmeyen ve hayret verici «iyi» veya «kötü» günler nihayet bilimsel incelemelere konu olmuş ve bu alanda bazı açıklamalar yapmak imkânı bulunmuştur. Münihli tabib Dr. Siegfried Heldwein, tamamiyle normal, sıhhatli bir insanda da muayyen devrelerde böyle «iyi» veya «kötü» günlerin ortaya çıktığını tesbit etmiştir. Kendi kendini tetkik eden, buhranlı zamanlarının hesabını

tutan bir kimse, bu devreleri derbâh farkedebilecektir.

Bu iniş ve çıkışların sebebi insanın hayat ritmidir. Her şey normal gittiği müddetçe «iyi» günler yaşanır. Fakat ritim bozuldu - bu ise, medeni ve teknik dünyamızda devamlı olarak meydana gelir, çünkü öfke, telâş, fazla gürültü veya gayrimuntazam yemek buna sebep olabilir - o zaman bütün vücut; çevresindeki tesirlere karşı tepki gösterir. Bozuklukların sebebi de kalptir. Meselâ kızılırsa kalbin çarpması artar, organlar başka bir ritimle gelen kanla beslenir ve bütün vücut dengesi düzensizlik içine düşer. Bozucu tesirler devamlı olarak tekrarlanır ve birikirse, vücut da buna karşı tepki göstermek mecburiyetinde kalır ve «Kötü» bir gün yaşanır. İnsanın bu hallere karşı koyma kabiliyetine göre, «kötü» günler, çevrenin değişmeyen tesirleri altında muayyen fasılalarla daima tekrarlanır.

Normal hayat ritmine tekrar kavuşma için tabiat. bize «iyi» bir gün lütfet-

suretiyle, koruyucu bir rol oynar. Fakat o zaman da insan şu hatayı işler: «iyi» günden faydalanmak ister, öylelikle çok iş yapar, kendini çok yorar ve neticede hayat ritmi zamansız olarak düzensizliğe düşer. Dr. Held-
van'e göre, kim «iyi» gününde istirahat eder, kendini kollarsa, bir «iyi» günden birkaç «iyi» gün çıkarabilir ve muayyen bir zaman sonra ortaya çıkacak «kötü» gün için kuvvet topluyabilir. Bu kötü gün makul bir hayat tarzı ile çabuk geçer ve bir «kötü» günler devresi olmasına lüzum kalmaz.

Çevre tesirleri arasında havanın büyük bir rol oynadığını Nürnberg Meteoroloji istasyonu Müdürü Dr. Schreiber, hava durumunun uzviyet üzerine tesiri bakımından yaptığı bir araştırma ile açıklamıştır. Her hava değişimi, basınç, hararet, rutubet ve havadaki elektriklenme nisbeti insanın hayat ritmini zarara uğratar. İnsanların hemen hemen yüzde 80 i hava değişimine karşı «hassas» tır; bunlara «meteoropat» vasfı verilir, çünkü bunların sağlık durumları hava şartlarına bağlıdır. İnsanların yalnız beşte biri hava değişimine karşı hassas değildir.

Psikometr büyük anne meçhul kalmış olayları gün ışığına çıkarıyor

Suçluları Buluyor

63 yaşındaki büyük anne medyom meçhul olayları ortaya çıkarması geçen hafta İngilterede günün konusu olmuştur.

Haberi yazan Evening Standart gazetesi. New York muhabirine atfen verdiği bu havadiste şöyle yazmaktadır:

New Jersey'li Bn. Florance Sternfels psikometri ve klervoyan olayları ile etrafı şaşırtmaktadır; Phoebe Dubois isminde 79 yaşında bir doktor hanım kaybolmuştu, polisin 15 gün müddetle yaptığı araştırma bir netice vermemişti. Polis bayan Florance'ın yardımını istedi. Medyom eline kayıp kadının bir eşyasını alarak verdiği malumatta, evvela kadının eşkalini tarif etti, bilâhare en son evinden çıkışını ve gezinti için ormana doğru gittiğini ve ormanın içinde bir müddet gittikten sonra takatsızlıktan düşüp öldüğünü anlattı, yerini tarif etti. Polis yaşlı kadının cesedini tarif edilen yerde buldu.

Bundan evvelki bir diğer kayıp olayında, Colorado'lu 44 yaşlarında bir milyoner için de şöyle demişti: Kendisi tabanca ile vurulmuştur, cesedi ancak 7 ay sonra bulunacaktır. Bu olay da aynen tahakkuk etmiştir.

II. ci dünya savaşı esnasında Bn. Florance bir sabotaj olayını vaktinden evvel haber vererek müessif bir olayı önlemiştir. New York yakınlarında West Point'deki bu muhtemel olay, kadının tarif ettiği tipde bir işçi ve sefertasında gizlediği dinamitler bulunmuştur.

FBI'nin yegâne kadını olarak vasıflandırılan Bn. Florance hakkında Edgewater karakolu komiseri John Nash: Florance New Jersey'de polise 30 senedir yardım etmektedir demiştir. New York'daki kayıp insanlar bürosu'nun yüzbaşı-sı ise Florance'ı 25 senedir tanıdığını ve kayıp vak'aları üzerinde yüzde 75 isabet kaydettiğini söylemiştir.

PARAPİSİKOLOJİ

ve

(Psycodysleptique) ler

Psikodisleptik kelimesini (psikolojik infisal meydana getirici kimyasal bileşik) olarak anlayabiliriz. Psikolojik infisal ise yaşayan, bedenli bir şahsın ruh - beden münasebetlerinin gevşemesi demektir. Bu kimyasal cevherlerden en önemlisi (L.S.D. 25) yahut, (diéthylamide de l'acide lysergique) ve (mescaline) dir. Bunlar insan ruhunun muhtelif tezahürlerinin araştırılmasını kolaylaştırırlar.

□

Son yüzelli senede fizik ilimler ve teknoloji çok dikkat çekici bir ilerleme gösterdiler ise psikodisleptikler bunun bir paralelini teşkil etmekte, yahut daha yerinde bir ifade ile içtimai anlayış ve beşer münasebetlerinde bir ihtilâl yaratmaktadırlar.

İlacın alınışını müteakip bazı süjeler hasta düşmektedirler; bazılarında psikoz meydana gelmektedir. Halbuki bir kısım süjeler ise çok üstün (transandantal = müteal) reaksiyonlar göstermektedirler.

Süje psikolojik tesirleri reddetmeye çalışmakta ve «kendine bir şey» olduğunu kabul etmek isteme-

Bu yazı "La Tour Saint Jacques" mecmuasından alınmıştır. Mecmuanın neşrettiği özetleri 1961 yılında kurulan Parapsychology Foundation hazırlamıştır.

mektedir. Bunu ancak tezahür eden arazdan dikkatini çevirerek yapabilir. Bu netice, geçici ve kısmi olarak şu iki metoddan biri vasıtasıyla elde edilebilir. a) Süje bütün dikkatini bazı fikir (concept) veya fikir serileri üzerine toplayarak cereyan etmekte olan psikolojik değişikliklerin şuura aksetmesine mani olabilir; gevezelenir, dikkati çok artar ve aşırı bir gerginlik duyar; b) dikkatini ilacın fizik tesirleri üzerine toplayarak psikolojik değişiklikleri reddeder. Fizik tesirleri daha iyi anlar; meydana gelen psikolojik değişiklikleri rasyonalize eder (makulleştirir) ve sadece bedeni bir rahatsızlığa uğradığını düşünür. Alışık olduğu psikolojik referans

sistemini vücudu aleyhine muhafaza eder. Durmadan ağrılardan ve hastalıklardan şikâyet eder. Şiddetli bir ölüm korkusu içine düşebilir.

Eğer, bil'akis süje tesirleri reddetmezse, tecrübeyi alışılmış referans sistemi içinde izah etmeye çalışırsa tipik bir psikoza inkışaf ettirmiş olur. Mescaline ve L.S.D. 25 ile gerçekleştirilmiş bu özel (sübjektif) tecrübelerden sonra (agent hallucinogène= hayal gösterici amil, psikomimetik amil) tabirleri gelişmiştir. Bu çeşit süjelerde iki anlatış tarzına rastlanmaktadır: a) Süje her fikri ve her imajı belirir belirmez nakletmeye çalışırsa, tefsirlerinde, yetişmemektedir. Rasyonalizasyon mekanizması dumura uğramaktadır ve geniş bir izah edilemez tecrübeler zümresi hücum etmekte, süje şaşkın kalmaktadır. b) eğer süje kendine arız olan hali ilacın tesirine atfederek rasyonalize etmeye çalışırsa alıştığı realitesinin dışında bulunmaktadır. Realitenin önceden zannettiğine göre daha kompleks ve daha geniş olabilme imkânını reddetmektedir. Bir psikoza uğ-

adığını kabûl etmekte ve realiteye dönmeye çalışmaktadır. Bunu da yapamamakta, şüpheyeye düşmekte — ve tabii, geçici olarak — paranoyak olmaktadır.

Nihayet süje ne kaçmayı ne de izahı düşünürse muhakkak bir psikodisleptik reaksiyon - infisal meydana gelmektedir.

Paranormal = normal (ötesi) olaylar zümresinden olarak birlikte ilâç almış süjeler, aralarında kuvvetli bir bağın teessüs ettiğini bildirmektedirler. Her biri diğerinin hislerini direkt olarak anlayabilmektedir.

Duncan B. BLEWETT
(Canada)

MÜNFERİT VE TOPLU TECRÜBELER

Tecrübeler sırasında bir çok şahsın intibalarını ağızdan dinledik. Hepsinin ittifakla kabul ettikleri noktalar şunlardır: Realitenin aşırı bir idraki; birliğin daha kuvvetli hissedilişi, daha derin bir varlık duygusu, bir nizam ve güzellik hissi..

Şu halde «vecit» duygusu gerçekleştirilebilmektedir; çünkü mademki varlık «var olana» aidiyetini hissetmektedir. Kâinatın temeli olan yaratıcı kudretin bir kısmı gibi, ona iştirak hissi duyulmaktadır. Bu tecrübe bizatihi muteberdir. Benim 17 yaşlarında iken yaşadığım mistik bir tecrübeden de farklı değildir. Bu tecrü-

be L.S.D. tesiri altında had devresini yaşadığım tecrübeye yakındır.

Gençlik tecrübemden sonra şöyle dediğimi hatırlıyorum: «Tanrının varlığından artık hiç şüphe etmiyeceğim.» Fakat bundan sonraki hayatımda böyle olmadı. O zaman sahib olduğum **şuur bütünlüğü** hafızamdan zamanla silindi. Başka bir ifadeyle, Chicago'da laik ve sinik bir cemiyette yaşayan bir talebe olarak o inancı tamamen kaybettim.

Zannederseniz L. S. D. alanların da başına böyle bir şey gelebilecektir. Tecrübenin muteberliğinden şüphe edebiliriz veya onu herhangi bir şekilde «rasyonalize» edebiliriz. Tecrübeye duyulan emniyet hissi, kâinata aidiyet duygusu, varlığımızın derinliğinde bulunan, mahvedilmez olan ve devam edecek olana imanımızı kuvvetlendiriyor.

Tecrübenin bir vecesi «sahte benlik duygusu» nun iptalidir. Esasen acılar ve ıstıraplar da bu aşığı şahsiyetten dolayı hissediliyor. Bir mânâda, tecrübe sırasında, bu «şahsiyetimin» çarmıha gerilmesi icabediyordu. Bu, şüphesiz ki ıstırap vericidir. Tecrübenin zirvesinde, tarifsiz bir acı hissettim. O zaman şair Browning'in şu mısraını hatırladım: «Sevincimiz tam acı olsun!»

Gurup halinde toplu tecrübeler gelince; insan bir «aidiyet, birbirine bağlılık» duygusu içinde bulunuyor. Adeta kollektif bir ruh gibi bir şey. Belki de gurubun diğer şahıslarına duyulan bağlılık hissi ferdiyet duygusunun kayboluşundandır.

Ben şahsen tecrübenin zirvesinde, tek başıma **kurtarılamayacağımı hissetmişim.** Bu tecrübeye başka diğerlerinin de iştirakini arzulamıştım.

Bu başkalarını da birlikte sürüklemek arzusunu yeniden düşündüğüm zaman mutmain oldum. Zira bu tecrübe bir zevk alemi, bizatihi memnuniyet verici ve egoist bir teşebbüs olarak düşünülebilir. Fakat böyle değildir; zira tecrübenin had devresinde de bir «iştirak» duygusu doğmaktadır.

Tecrübenin organize dinlere tatbikini düşündüm. Fakat din adamları alışkanlıklarını terk etmiyorlar. Münakaşa ediyorlar, hadiseleri aklileştiriyorlar; ve işin garibi de «ruhi tecrübe» den bahs ediyorlar! Kendi mevzuları icabı bu meseleyle daha yakından ilgilenmeleri lâzım gelmez mi idi? Kilise L.S.D. tecrübesinin üstün ruhi değerini sorunanlara şu cevabı vermektedir: «din, salibin yolu üzerinde bulunmalıdır.. Parke Davis ve Eli Lilly fabrikalarında değil..»

Engène EXMAN
(A.B.D.)

CEMİYETİMİZDEN HABERLER

TELEVİZYON SEZONU KAPANDI —

İ.T.Ü. Televizyonunun mutad yazlık tatile girmesi ile, Cemiyetimizin her perşembe olan yirmi dakikalık programları da geçici olarak kesilmiş oldu. Tatil sonunda başlayacak olan yeni yayın devresinde, gene her perşembe, Cemiyetimiz, spiritüel konuları tanıtma gayesi ile televizyon programlarına iştirâk edecektir. Geride bıraktığımız sezon boyunca, televizyon idarecilerinin göstermiş oldukları yakın ilgi ve anlayışa burada bir kere daha teşekkür etmeği borç biliriz.

Televizyondaki son programımız bir açık oturuma hasredilmişti. Böylece baştan beri izahı yapılan konular topluca gözden geçirildi. Televizyon seyircilerinden olan Türkân Yıldızoğlu'nun da iştirâk ettiği bu açık oturumda konuşmaların ağırlık merkezini Reenkarnasyon (yeniden dünyaya gelme) hakikatı teşkil ediyordu.

BREZİLYA'DAN GELEN ÇİÇEK —

Geçtiğimiz ay içinde Brezilya muhabirimiz Dimi P. den bir mektup aldık. Mektuba ilişik olarak kurumuş bir papatya da göndermişti. Mektuptaki malûmata göre bu ilginç çiçek, dostumuzun bulunduğu şehirde yapılan bir materyalizasyon celsesinde, elinde bir buket çiçekle beraber bedenlenen bir ruh tarafından haziruna atılan papatyalardan birisiymiş.

Halen cemiyetimizde muhafaza edilen bu çiçeğin fotoğrafını fırsat bulduğumuz takdirde mecmuamızda da yayınlayacağız.

Kıtalar ötesinden gelen bu çiçek, her ne olursa olsun, fikrî dayanışmanın ve gaye birliğinin mesafe engelini nasıl aştığına açık bir delildir.

Ayrıca, Dimi P. dostumuzun göndermiş olduğu Brezilya mahreçli haber, yazı ve resimleri önümüzdeki sayılarda sizlere sunacağız.

KONFERANSLAR. —

Cemiyetimizde bu salı akşamı saat 8 de verilmekte olan konferanslar her an artan bir ilgi ile takip edilmektedir. Cemiyetin iç çalışmalarından elde edilen netice ve bilgilerin dış çevreye intikalini temin gayesi ile yapılmakta olan bu konferans faaliyeti bilindiği gibi, altı aylık programlara bağlanarak daha didaktik ve daha verimli bir sisteme sokulmuştu. İlk altı aylık devre evvelce de bildirdiğimiz gibi 24 Martta son buldu. Halen ikinci altı aylık programın ortalarına gelinmiştir.

Geçen ay içinde sırası ile şu konferanslar verildi:

26 Mayıs tarihinde başlayıp 2. Haziran Salı günü de devam eden konferans, "**Ruhî irtibatlar, Fizik ve intüvitif medyomluk, Üstün şuuri irtibatlar**" konusuna hasredilmişti.

Konferansçı Çetin Salkök, bu konferans serisinde Ruhi irtibatların mânâ ve şumulü üzerinde durarak özel bir hâl olan Medyomluk olayının ilmi izahını yaptı.

9 Haziranda başlayan ve müteakip üç salı akşamı devam eden konferans serisinde de, konferansçı Adnan Özgen. Reenkarnasyon konusunda ilmi ve tecrübî delilleri ortaya koyarak Reenkarnasyonun zarureti üzerinde durdu.

Kurtarıcı Maneviyat

Dr. Muammer BİLGE

Richard Harrison'ın ileri sürdüğü fikir çok şayanı dikkattir. Hakikaten birçok insan, yarım milyar nüfuslu totaliter ve komünist Çin ile liberal ve kapitalist Batı dünyası arasında yakın bir çatışmayı bekler durumdadır. Eğer biz o zaman - Richard Harrison'ın belirttiği veçhile - iki tarafı birbirine anlatıp uzlaştırabilecek bir millet, biricik millet durumunda kalırsak ne yaparız?: Elbette biz komünistlere kapitalizmi anlatıp sevdirecek bir durumda olamayız. Bu yapılacaksa bunu batılılar, kapitalistlerin kendileri, yaparlar.. Aynı suretle biz, kapitalistlere komünizmi anlatıp sevdirecek durumda da olamayız. Bu yapılacaksa bunu, Çinliler, Ruslar, komünistlerin kendileri yaparlar..

Bu iki taraftan hiç birinin diğerine anlatmaya muktedir olamayacağı ve bizden beklenecek husus, ancak maneviyat yolu, ruh yolu olabilir: Biz her ikisine de rahat rahat hitabedebilir, ve dünyada her şeyin fani olduğunu, en muhteşem imparatorlukların da bir gün öleceğini, kendisini dünyanın en güçlü varlığı olarak görenlerin de bir gün, dünkü çocuklar tarafından akıl öğretilecek, dünkü acizler tarafından beslenecek duruma düşebileceğini kendi tarihî tecrübelerimize istinaden izah edebiliriz.

İşte biz şimdiden bu vazifemize göre ve «Yurtta Sult Cihanda Sulh» için yetişmeliyiz. Büyük iman sahibi olmalıyız. Mehmet Akif'in dediği gibi hakikaten:

«İmansız olan paslı yürek sinede yüküdür.»

Bizim imanımız büyük ve aydınlık olmalıdır. O kadar ki bütün milletler, bütün insanlar bizde bir aydınlık bulmalıdır. Ümitsizlik, tehdit, karanlık ve cehalet değil... Bizim Allahımız yalnız bizim değil, bütün insanların, bütün mahlukatın Allahıdır. Mukaddes kitabımızda şu açıklama vardır (Kur'anı kerim. Sure: 5, Ayet: 47-51. - son kısım -) :

«Herbiriniz için bir kanun verdik ve bir yol açtık. Allah dileseydi hepinizi bir tek millet yapardı. Fakat sizi verdiği (kanunla) denemek diledi. O halde hayır yolunda koşun. Hepinizin dönüşünüz Allahın huzurudur. O da ihtilâf ettiğiniz şeyleri size bildirecektir.»

İşte böylece, biz idrak etsek de etmesek de bizim «Yurtta Sulh Cihanda Sulh» yolumuz bu ilâhi açıklamadan ve direktiften kuvvet almaktadır. Biz, yer yüzünde çeşitli milletlerin, çeşitli farklı görüşlerin ve bazan şiddetli zıddiyetlerin mevcudiyetinde bir ilâhi hikmet bulmaya ve çeşitli milletler, çeşitli gruplar olarak sadece hayır yolunda rekabet edip kardeş kardeş yaşamaya çağrılmış bulunmaktayız. Bizim sulh ve huzur davamız, yalnız batı dünyasının değil bütün dünyanın sulh ve huzur davası ile birleşiktir.

Biz herkese huzur, istisnasız herkese huzur dilemezsek kendimize de huzur bulamayız. Ulu Tanrı bütün dünyaya, bütün milletlere, bütün fertlere sulh, huzur ve yüksek anlayış nasip etsin ve bizi «Yurtta Sulh Cihanda Sulh» hedefine ulaştırsın.

YÜKSEK

İdareci Mekanizma

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Ergün ARIKDAL

Ruhların belirli bir maksat ve hedef istikametinde gidişlerine, biz, vazifeli varlıkların rolü diyoruz. Bunu şöylece de anlatabiliriz: Ortada, öncelikle, belirli bir fikir mevcuttur. Bu fikir etrafında varlıklar temerküz etmiştir ve hepsinde aynı «üstün vicdan» yankısı görülmektedir. Onlar: Bizler bu ilâhl fikrin, isteğin gerçekleşmesi için bütün enerjimizi muayyen bir buutta teksif edeceğimiz demişlerdi. Yaptıkları bu and, onları kolektif olarak çalışan fonksiyonerler haline getirmiştir.

İLK ÇAĞLARDAN BERİ :

Bu kimseler, insanlığın ilk devirlerinden beri, tarih boyunca, çeşitli namlar altında muhtelif ekollerde veya ekoller ve inisiyasyonlar dışında, kendiliğinden gelmiş geçmiş, birbirlerinden kâh habersiz olarak iş görmüş kolektif fonksiyonerlerdir. Kolektif fonksiyonerler Y. İ. Mekanizmanın özel tesir şebekelerini meydana getirmektedirler; tıpkı orijinal tesir demetleri gibi iş görürler. Demek ki genel tesir şebekelerinin yanısıra özel tesir şebekeleri de mevcuttur. Varlıkların şuurlarından, eşyaların özlerine kadar müessiriyet gösteren ve İlâhi murat istikametindeki gelişmelerini sağlıyan mihrakların sıralanışıdır bu şebekeler. Yeni bir safha başlangıcının, yeni bir ışığın ortaya çıkacağı zamandan evvel hazırlık vazifesi gören sistemler ise bu sonuçlardır.

ÇAĞLARI BAĞLIYANLAR :

Felsefe ve dinler tarihinin tetkiklerinden, yeni bir bilgi sisteminin ortaya

çıkmasından daha evvel, bu sistemi çeşitli istikametlerde destekliyen ve belirli bir yöne götüren fikirlerin mevcut olduğunu anlayabiliriz. Bunlar yeni bir safhanın doğmasına ön hazırlık yapmaktadırlar: sanki özel tesir şebekesidirler. Böylece realiteler arasında mutavassıt rolü oynamaktadırlar. Avrupada rönesansın hazırlanmasına sebep teşkil eden yüzlerce olay ve bir okadar da şahıs mevcuttu. Ortaçağı yeni çağa bağliyan bağın lifleri çok geriden gelmiş ve çok eski bir geçmişte bükülmeğe başlamıştır.

Çağların, realitelerin, birbirine bağlanmasında rol sahibi olan bu kimselerin, adeta, iki kademenin tesir şebekeleri arasındaki mihraklar ve demetler gibi vazife görürler.

Yukarıda anlatılanlar, bütünüyle, gözönünde tutulursa, YV. İ. Mekanizmanın biz arz insanlarını, yeni bir realiteye nasıl geçidiklerini aşağı yukarı kavramamız mümkündür.

YENİ SAHALARA CELB :

Yeni bir realiteye geçmeğe en müsait olanlardan başlamak üzere, varlıkların bu sahalara celbedilmeleri nasıl olmaktadır? Bu oluş, elbetteki, gene yer-yüzü şartlarının çeşitli imkânlarından istifade etmek suretiyle olacaktır. Semavi bir mucize beklemek yersizdir. Her kademe, herkes, aynı zamanda sevkedilemez. Cezbediliş çok çeşitlilik arzeder. Herkes kendi uyabilme kabiliyetine göre cezbedilir. Cezbedilişler şunlar olabilir:

1) İhtilaller, harpler, göçler v.s. gibi sosyolojik kaynaşmalar;

2) Maddi felâketler: indifalar, zelzeleler, seller, batmalar v.s.

3) Fikri ceryanlar: felsefi, ilmi, teknik ve san'at v.s.

4) Semavi yardımlar: Dinler, büyük kâzamlar, ruhi tebliğler v.s.

Yukarıdakilerin hepsinde müşterek olan bir vasıf vardır: **ISTIRAP**. Elde edilmiş tecrübe ve bilgiler, aynı zamanda maddi ve manevi ıstırapın kaynağı da olacaktır. Önce, insan vicdanını çeşitli yön ve seviyede geliştirecek ya da tahrik edecektir. Bizim sistemimizde en büyük terbiye unsuru ıstıraptır. İstıraptan kaçmak ise insanın en büyük vasfıdır. Kaçış için yeni yeni imkânlar aramak gereklidir; aramak ise düşünmek, daha iyiyi düşünmektir. Her yeni düşünce başka başka bir tesir ağı içine girmek

demektir. Bu tesir ağına girenlerin adedi arttıkça meydana gelen yeni enerji sahasına yeni realitelerin tohumları ekilir.

TOHURLAR EKİLİNCE :

Varlıklar, buldukları kademedeki kendilerini rahat hissettiklerinden, bir üst kademeye sıçramak hususunda kâfi bir cehit göstermezler umumiyetle. Fakat bu rahatlık tohumlar ekilince bozulur. Tatmin ve doygunluk hali tersine döner; enerji fazlalığı ve sabırsızlık başlar. İçinde bulunduğu realiteyi terk etmek isteği belirir. Sorduğu suallerine gelen cevaplar, onca yetersizdir. Yeni ve derin cevaplar, değişik tatminler gerekmektedir artık.

(Devam edecek)

RUH ve MADDE

HER SAYISINDA SİZLERE İLGİ ÇEKİCİ BİR
BAHİS SUNMAKTADIR.

İZAH EDİLEMİYEN OLAYLARIN İLMİ TETKİKLERİNİ,

GÜNLÜK DAVRANIŞLARIMIZDA TAHLİL KABİLİYETİMİZİN
GELİŞEBİLMESİNİ,

DAHA GENİŞ MÜŞAHEDE ALANLARINI
RUH ve MADDE İLE BİRLİKTE İNCELEYİNİZ.

RUH ve MADDEYE ABONE OLUNUZ

1, 2, 3, 4 ncü CİTLERİN BEHERİ : TL. 25.—

YILLIK ABONE : TL. 18.—

ABONE VE SİPARİŞ ADRESİ :

P.K. 1157, İSTANBUL

Çok Eskiden Başka Dünyalardan Dünyamıza Geldiler

Fizik ve matematik profesörü olan Rus bilgini Agrest'e göre dünyamız çok eski zamanlarda, başka gezegenlerden gelen feza gemileri tarafından ziyaret edilmişti.

Alime göre, arz üzerinde men'şei izahsız kalan eşyalarla çeşitli milletlerin eski eserleri arasında bu «ziyaretlerin» izleri bulunabilir.

Profesör Agrest, ipotezini şu dört olaya dayandırmaktadır:

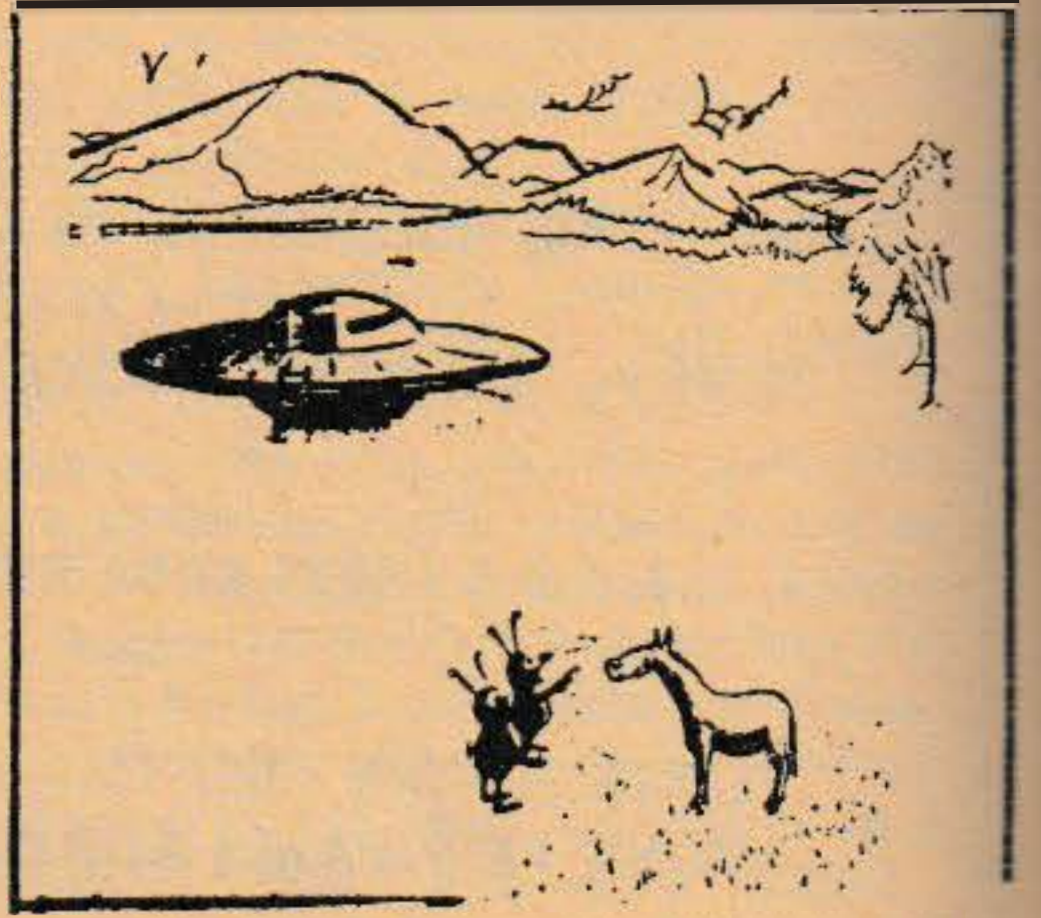
1) Arzın yüzeyinde ve bilhassa Libya çölünde, içinde aliminyum ve berilyum radyo-aktif izotopları keşfedilmiş olan cama benzer yapılar (Testitler) mevcuttur ki meydana gelmeleri için çok yüksek ısı ve aşırı nükleer radyasyon şartları içinde milyonlarca sene geçmesi gerekmektedir. Testitlerin men'şeiini izah etmek için yapılan bütün teşebbüsler boşa çıkmış olduğundan Alim şu nazariyeyi ileriye sürdü: **Bu şekillenme, uzaydan gelen hava gemilerinin arza inmeleri esnasında bıraktığı izlerdir.**

Profesör Agrest, uzayda devasa bir geminin, ışığın hızına yakın bir sür'atle uçuşdan sonra, arza indiğini tahmin etmektedir. Agrest'e göre, yıldızımızdan 40.000 kilometre mesafede havagemisi sür'atini saatte 18.000 km. ye indirdi, ve motörlerini durdurduktan sonra arz üzerinde asılı kaldı. Gemideki astronotlar, o zaman, atmosferi ve yerin engebelerini uzaktan, iskandil yardımı ile incelediler. Vasıta yere konmak için müsait bir hava bulunca arz üzerine indi.

2) Eski devirlerin yüksek binaları arasında, en esrarengiz olanı, Anti-Lübnan dağlarında «BAALBER TERASI» dır; burası pek büyük taşlarla döşenmiş bir yerdir. Hiç kimse, bu harikulâde yapının hangi maksat ve gaye için meydana getirildiğini izah edememektedir.

Rus bilginine göre, burada, Astronotlar tarafından, ikamet edilmek maksadıyla inşâ edilmiş olan bir hava limanının izi bulunmaktadır. Bu vesileyle, BAALBEK TERASININ testitlerin bulunduğu Libya çölünün nihayetinde olduğunu da not etmektedir.

3) Anti-Lübnanların yakın bölgesinde «ÖLÜ DENİZİN YAZMALARİ» ismi verilen eski bir el-yazması hazinesi bulundu. «Sodom ve Gomor tahribinin tasviri, nükleer fiziğin keşifleriyle ünsi-

— Lütfen bizi başkanınızla tanıştırmın.

«Bu kazanmış çağdaş insanın dikkat na-
zarından kaçmaz.» diyen Agrest'e göre:
«Bu tebliğler, modern lisana çevrilince,
insanlara, açık sahada durmadan, patla-
mayı gözetlemeden bir patlamanın bek-
lendiği bölgeyi terketmeleri öğütlenmiş-
tir.»

«Bu son emre itaat etmeyen muha-
rirlardan bir kısmı kör ya da telef oldu-
lar.»

Bu vesileyle, nazariyesine şekil ve-
ren bilgin: Astronotlar arzdan ayrılma-
dan evvel atomik yakıt ihtiyatlarını pat-
latmış ve bunu yapmadan evvel de et-
raftaki halka önceden haber vermiş ola-
bilirler.

4) Çok eski bir geçmişti, insanlık
gök mekaniği hakkında bazı mâlumata
sahipti ve bunlar böyle bir malûmatı el-
de etmeğe yarayan cihazlardan mahrum-
du.

Profesör Agrest, yeryüzünde kaldık-
ları sürece, Astronotların insanlara bil-
giler nakletmeğe çalıştıklarını tahmin et-
mektedir. «Fakat bu bilgiler, o zamanlar
astronomi hakkında pek az bilgisi olan
insanlık tarafından güçlükle hazmedile-
bilir halde idi, zira çok ilkel olan göçebe
kavimler yıldızlara göre yol bulmağı bi-
liyordular.»

Sonuç olarak, Prof. Agrest, «Zamanı-
mızın tarih, jeoloji, arkeoloji, fizisyen,
radyoşimist» lerinin araştırmaları diğer
dünyaların arzımızı ziyaretleri esnasın-
da bıraktıkları izleri bulabileceklerini»
iddia etmektedir.

«Eğer böyle izler keşfedilirse, diye
devam ediyor, meskûn dünyaların çok-
luğu fikrine esaslı bir zemin teşkil ve
kanaatimize göre, ne zaman ve ne de me-
safenin uzak yıldızlara ulaşmaktaki ka-
rarlı halimizden bizi çeviremiyeceğini
tasdik edecektir.»

Başka Dünyalarla Temasımız

Son yıllarda insanların gök yüzü ve "Gök yüzünden gelenler" le ilgisi artmış bulunuyor. Evvelâ, İkinci Dünya harbini müteakip her yerde "Uçan Daireler" görünmeye başladı. Sonra da, insanlar aya ve seyyarelere gitmek üzere bir takım çalışmalara geçtiler.

Eskiler gök yüzüne baktıklarında, bizim gibi düşünmüyorlardı. Babillilere, Mısırlılara, Yunanlılara göre, parlak gök cisimlerinin bu muntazam hareketler yapan mekânı, tabiat üstü bir alem di.

Bugün kendi beden şartlarından ve alıştığı maddi hayattan ötesini bugün için düşünemeyen insanoğlu fezaya füzelerle gitmeyi düşünüyor.

Biz "onlara" hava gemileri ile gidecek idiysek, binlerce senedenberi onlar bize gemilerle niçin gelmesinlerdi?

Profesör Agrest'in teorisi bu ihtiyacın bir cevabıdır.

Meseleye bir de biz kendi açımızdan bakalım: Hepimiz biliyoruz ki insanlar yaşayan bir ruh sahibidir. Bu ruh bedenliken dünyadan çok daha geniş, çeşitli, üstün plânlardan tesir almaktadır. Öldükten sonra da varlık, spatyomda olmakla beraber yine bir takım tesirlerle haşır neşir, yani yine kendine mahsus bir mekan içindedir.

İnsanların, bedenli veya bedensiz olarak dünya vasatında ve kendilerine mahsus spatyomda olmaları, bir tekâmül ihtiyacının neticesidir. Bu da gerek bizim "onlarla" gerek onların bizlerle irtibatını bu günün şartlarına uygun olarak tahdit etmektedir.

Yoksa tekamülümüz, bizi dünya vasatının ötesindeki vasatlara, sırası gelince elbette kavuşturacaktır.

ÖLÜM

Nedir?

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Ergun ARIKDAL

Ölüm nasıl görünür konumuza, daha önceleri de bahsettiğimiz üzere, elde edilen müşahadelerin nakliyle devam ediyoruz. Şimdi aşağıda dikkat nazarlarınıza sunduğumuz müşahade, emsalleri arasında müstesna bir değere sahiptir.

Hem bir hekim, hem de görücü medyum olan Dr. Jackson Davis, C. de Rochas'ın «Les Vies Successives» (Mütevalli Hayatlar) isimli meşhur eserinde, başından geçen şu olayı olduğu gibi anlatmaktadır. Enteresan olan cihet olayın bizzat Dr. Davis'in gözleri önünde cereyan etmesi ve çok teferruatlı olarak zaptedilebilmesidir:

«Görücülük meleklerim, bana, ölüm yatağında bulunan kimsenin ölümünün psişik ve psikolojik durumlarını incelememe müsaade eyledi.»

«Bu kimse, kendisine tıbbi öğütler verdiğim, altmış yaşlarında bir kadındı. Ölüm saati gelip çattığında, serbestçe çalışacak şekilde görücülük meleklerime yardım eden tam bir sıhhat hali içinde olduğumdan dolayı fevkalâde memnundum. Psişik müşahademde rahatsız edilmeyecek şekilde ve gözden uzak bir tarzda yerleştim. Ve ölümün esrarengiz işleyişini incelemeye koyuldum. Gördüm ki fizik organizasyonda artık zihni bir prensibin zarureti kâfi gelmiyordu, fakat diğer iç organlar ruhun çıkışına direniyor gibi görünüyordu. Damar sistemi hayati prensibi tutmak için çabalıyordu; sinir sistemi fiziki hislerin yok olmasına karşı

bütün gücü ile savaşıyor ve beyin sistemi ise, zihni prensibi zaptetmeğe çalışıyordu. Beden ve ruh, karı - koca gibi, kesin ayrılığa karşı koyuyorlardı. Bu deruni ihtilâf, önce, yorucu ve heyecanlı ihsasları hasıl ediyor gibi idi; şu da vardı ki, bu fiziki tezahürlerin, acı ve fenalık değil, basit olarak ruh ve organizma arasındaki ayrılışı gösterdiğini farketmişimden kendimi bahtiyar hissettim.»

«Biraz sonra, başı parlak bir atmosfer çevrelemişti; sonra birdenbire, beyin ve beyinciğin iç kısımlarının söndüğünü ve galvanik fonksiyonların (beyinsel elektrige ait fonksiyonların) durduğunu gördüm; beyin ve beyincik vücudun tali kısımlarına nüfuz eden hayati, elektriki ve manyetik kuvvetlerle meşbu haldeydi. Diğer bir deyişle, beyin normal halde olduğundan, on defa daha fazla üstün bir hale gelmişti. Bu olay, değişmeksizin, fiziki çözülmeye önce geliyordu.»

«Müteakiben ruh ile bedenin bağlanmış usulünü tesbit ettim. Beyin, kendisine, bütün vücuda dağılmış olan elektriki, manyetik, hareket, hayat ve hassasiyet unsurlarını çekti. Baş aydınlanmış gibi oldu ve aynı zamanda şuna da dikkatim çekildi ki, el ile ayaklar soğuk ve solgun hale geldi, beyin özel bir parlaklık kazandı.»

«Başı çevreleyen bu seyyalevi atmosferin etrafında gitgide açık bir şekilde ortaya çıkan diğer bir başın belirdiğini

gördüm; bu diğer baş o kadar parlaktı ki onu zahmetsizce tesbit edebiliyordum. Fakat bu seyyalevi baş yoğunlaştığı nispette parlak atmosfer gözden kayboluyordu. Bundan, bedenün bütün kısımlarından beyne doğru çekilmiş, maddenin her bölümünde daima hissedilen kâinatın elektrik akısının yüksek prensibine göre özel bir atmosfer şeklinde çıkmış olan bu seyyalevi unsurların sağlam bir şekilde birleşmiş olduğu neticesini çıkardım. Büyük bir hayret ve merakla olayın safhalarını takip ediyordum.»

«Seyyalevi baş da beyinden aynı şekilde ayrılıyordu; müteakiben boyun, omuzlar, gövde ve nihayet bütün seyyalevi bedenün çıktığını gördüm.»

«Bu ruhi olay benim özel melekerimin karşısında geliştiği sırada, öte yandan, odada bulunan diğer kimselerin maddi gözlerine nazaran, ölünün bedeni zahmet ve ıstırap belirtilerini gösteriyor gibi idi; ama bunlar hayalidir. Zira bu haller beyinde birikmek ve sonra yeni bir organizma teşkil etmek üzere bütün bedenden çekilen hayati ve zihni kuvvetlerin hareketinden ileri gelmektedir sadece.»

«Ruh, yahut (zeki dezenkarne: bedensiz) terkedilmiş bedenün baş kısmından dik bir açıyla yükseldi; fakat, maddi ve zihni kısımları epeyi zamandan beri birleştirmiş olan bağı nihai ayrılıştan evvel, can çekişen kimsenin başı ile yeni seyyalevi bedenün alt kısmı arasında şekil bulan hayati bir elektrik akımı farkettim. Bu bana şu kanaati verdi : Ölüm, adi bir halden üstün bir hale yükselen ruhun yeniden doğuşuydu sadece ve bir çocuğun doğuşu ile ruhun spatyoma doğuşu arasında hiç bir fark yoktu. Her şey mükemmel; hayati bir elektrik bağı olarak şekillenen göbek bağı bile aynıydı. Bu bağı, bir süre, iki organizma arasında, devam etti. Psişik araştırmalarımda fark edemediğim bir şey de keşfettim: bu küçük bir hayati seyyale parçasının, kordon ya da seyyalevi veya

elektrik unsur, organizmada asılı dururken, bedenün hemencecik dağılmasına engel oluyordu.»

«Bozulma başlamadan evvel bedeni toprağa gömmek doğru değildir. Genel olarak, göbek kordonu henüz kopmamıştır. Öldükten birkaç gün sonra tekrar canlanan kimseleri hepimiz biliriz. Hallerini anlatabilenler de vardır. Bu hal letarji ya da katalepsiye benzer. Fakat ruh bedenden ayrıldıktan hemen sonra tekrar dönerse, zihinde, pek nadir olarak bazı hatıralar kalır. Bu şuur-dışı hal, sathi bir gözlemciye göre yok olmağa eşit sayılabilir ve hafızanın bu ani duraklayışı, genel olarak, ruhun ölümsüzlüğüne zıt bir delil olarak ileri sürülür.»

«Müşahede ettiğim şahsın ruhu bedenün dünyevi bağlarından sıyrılır sıyrılmaz, seyyalevi bedenün yeni bir hale geçtiğini ve fakat yeryüzündeki görünüşüne benzediğini tesbit ettim. Bu yeni bedende olup bitenleri öğrenmek, bana imkânsız geliyordu. Bununla beraber sâkinliği ve bedenün yanında göz yaş dökenlerin derin ıstırabından şaşkınlığı dikkatimi çekiyordu. Ruh, hadise hakkında onların gerçekten bir şey bilmediklerini anlamış görünüyordu.»

«Anne ve babaların göz yaşları ve feryatları pek çok insanın noktai nazarını temsil eder. Bedeni ölümle her şeyin bittiğine kani olan maddeci bir inanç. Çeşitli tecrübelerimle şunu temin ederim ki: tabii olarak meydana gelen bir ölümdede, ruh, kat'iyen hiç bir ıstırap verici duyguya sahip olmaz.»

«Yukarda anlatmış olduğum şekil değiştirme devresi aşağı yukarı iki saat kadar sürdü. Fakat bu hal her insan için aynı değildir. Eğer siz de ruh gözünüzle görebilseydiniz, ölmekte olan bir kimsenin tıpkısı olan seyyalevi bir şekli, katı bedenün yanında görebilirdiniz; fakat bu şekil çok güzeldir ve üstün bir hayatla canlanmıştır.»

(Devam edecektir)

LAKSHMI'nin ÖLÜMÜ

Aldous Huxley'in "Island" isimli kitabından

— Lakshmi!

Susila elini ihtiyar kadının iskeletleşmiş kolu üzerine koydu. Daha kuvvetli bir sesle:

— Lakshmi! diye seslendi.

Bir ölününki gibi sakinleşmiş çehre hareketsiz kaldı.

— Uyumamalısınız.

Uyumamak? Fakat Mary hala için iğnelerden sonra gelen uyku irtıraba, yılgınlığa ve devamlı ölüm korkusuna ara veren yegâne dinlenme vasıtasıydı.

— Lakshmi!

Çehre canlandı.

— Gerçekten uyumuyordum, diye ihtiyar kadın mırıldandı. Fakat kendimi çok zayıf hissediyorum. Sanki bulut gibi dalgalanıyorum.

— Burda kalmak lâzım dedi. Susila. **Burada olduğunuzu bilmek lâzım.** Her an.

—

— Ne düşünüyorsun? diye ihtiyar kadın Susila'ya sordu. Acaba birbirimizi tekrar görecek miyiz? Öbür dünyada demek istiyorum.

—

— Peki siz, siz ne düşünüyorsunuz?

— Hepimizin aynı ışıktan çıktığımızı ve aynı ışığa döneceğimizi düşünüyorum.

Will, kelimeler... kelimeler diye düşünüyordu. Bir gayretle Lakshmi gece lambasına ithamkâr bir eda ile elini uzattı:

— Gözlerimi kamaştırıyor! diye mırıldandı.

Susila boynundaki kırmızı fuları çıkardı ve gece lambasının abajuruna sardı. Işık tatlı penbe bir renk almıştı.

Lakshmi "Böyle daha iyi" dedi.

Gözlerini kapattı. Uzun bir sessizlikten sonra:

— Işık, diye haykırdı. Işık. İşte yine..

Kısa bir duraklamadan sonra :

— Harikulâde, diye mırıldandı. Harikulâde! Birden, yüzü buruştu ve dudaklarını ısırıldı. Susila, ihtiyar kadının elini elleri arasına aldı.

— Canınız çok mu yanıyor? dedi.

— Çok ıstırap çekecektim. Eğer bu gerçekten benim ıstırabım olsaydı. Fakat, bilmem nasıl, bu ıstırap benim değil. ıstırap orda; fakat ben başka yerdeyim*. **Mantarlardan** yenildiği zaman duyulana benzer bir his bu. Hiç bir şey gerçekten size ait değil. ıstırabınız bile.

—

Lakshmi eliyle işaret etmek istedi. Fakat kalkan eli mütereddit kaldı; sonra, hareketsiz yorganın üzerine düştü.

— Kendimi orda görebiliyorum. Bu "başka ben" yatağın üzerinde yatan vücudumu görebiliyor.

— Işığı da görebiliyor mu?

(*) Psikodisleptiler hakkındaki yazımızı okuyunuz.

— Hayır, ışık burada vücudumun olduğu yerde.

.....

(Bu sırada Lakshminin kocası Dr. Robert, hastanın yanına girer).

— Geleceğinizi biliyordum.

Dr. Robert gayet hafif.

— Lakshmi, diye mırıldandı. Lakshmi!

Elini kırışik alın üzerinde gezdiriyor, gezdiriyordu.

— Aşkım!..

Lakshmi "Artık yukarıda değilim" diye mırıldandı. Şimdi indim. Ben ve ıstırabım, ben ve ışık, ben ve siz; hep beraberiz.

.....

Bir zaman sonra titrek göz kapakları

açıldı. Hemen duyulmayacak kadar hafif bir sesle:

— Daha parlak, gittikçe daha parlak diye mırıldandı.

Ve vecde yakın bir halde, sonsuz bir saadetin verdiği bir tebessüm çehresini değiştirdi. Dr. Robert karısının kır saçlarını okuşuyordu:

— Şimdi, kendini bırakabilirsin. Bu zavallı ihtiyar vücudu bırakabilirsin. Artık ihtiyacın kalmadı. Bırak onu. Kullanılmış bir elbise gibi bırak...

Zayıf çehrede çene düşmüştü. Nefesler gürültülü çıkmaya başladı.

— Şimdi kendini bırak... Kendini bırak. Bu yorgun yıpranmış vücudu terket ve devam et. Devam et sevgilim. Işığa, sükûnete, saf ışığın canlı saadetine doğru...

ÖLÜ

(ESKİMO ŞİİRİ)

Sevinçle doluyum

Gün ışıyınca.

Kocaman güneş

Ufukta belirince.

Gerikalan zamanlarda dehşet doluyum;

Beni yiyen böceklerin devamlı çabasından

koruyorum;

Göz çukurlarıma doluyor,

Gözlerimi yiyorlar...

Dehşet içinde, düşünüyorum:

Yeryüzünde hayat o kadar Güzelmiydi sanki?

Bilir misin kıyın,

Deriler içimizi kemiriyordu...

Ayakkaşlarımızın tabanı,

izmelerimiz...

O kadar güzel miydi?

Burada çıldırtıcı derilerle doluyum:

Ama ben her zaman derili ve sefildim;

Yazın bile.

Ay Kötü olunca

Bir parça kürk bulamayınca

Ezde, esvaplar için;

O kadar güzel miydi?

Eylentide herkes birbirini itip kakarken

Sıkıntından kızarıp kanter içinde.

Şarkıyı bozunca benimle eğlenirlerken..

O kadar güzel miydi?

Yeryüzünde yaşamak o kadar güzel miydi?

Burda sevinç doluyum

Gün ışıyınca

Kocaman güneş

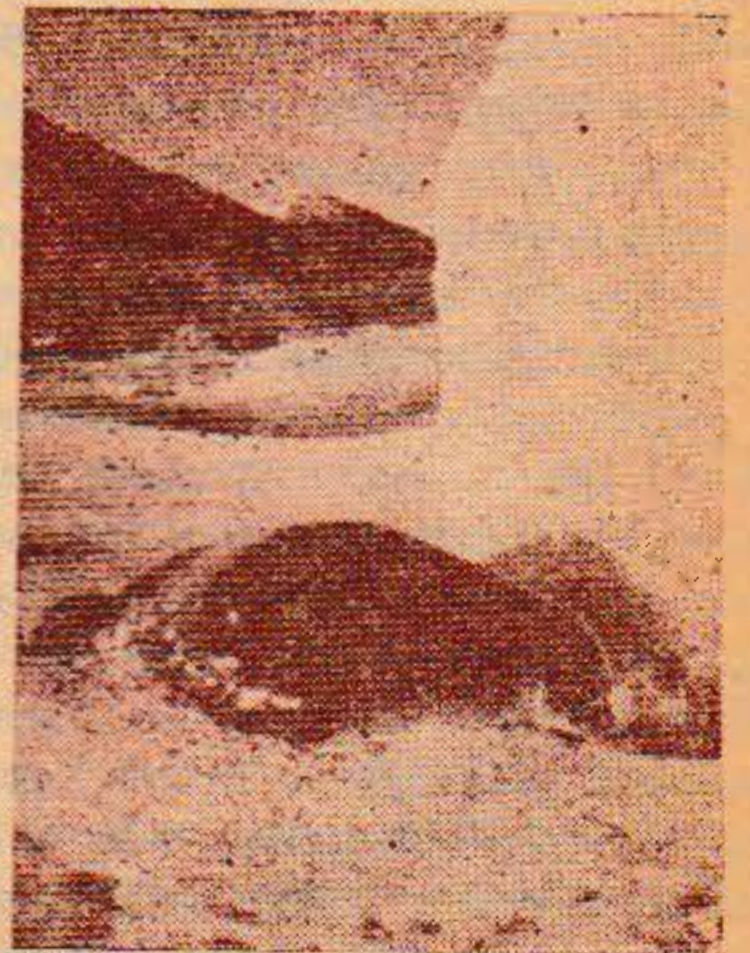
Ufukta yavaşça yükselirken

Fakat başka zamanlar, kederliyim.

Böceklerin durmayan çabasından korkuyorum.

Beni boynuma kadar oyuyorlar

Ve gözlerimi yiyorlar.

BU AYIN EN GÜZEL SUALI

“Mutad Salı Konferanslarına iştirak eden kıymetli dostlarımızdan biri, 26.5.1964 tarihinde “Ruhi İrtibatlar” konulu bir konferansın sonunda, aydınlatılmasını istediği hususu bir sual halinde vaz’etmiş ve konferansçı tarafından açıklanmasını talep etmiştir. Aşağıda, sorulan sual ile verilen cevabın hülâsasını tetkiklerinize arz ediyoruz.”

SUAL — Bir irtibatın mümkün olabilmesi için mutlaka medyom olmak ve “Trans” dediğimiz maddi alâkalardan sıyrılmış olmak, bir teveccüh hali içinde bulunmak lâzımdır, deniyor. Derin tefekkür içinde bulunan bir insanın bu halini, acaba hangi kategori içinde mü-tâlea etmemiz doğru olacaktır?

CEVAP — Bizler, mahdut imkân ve vasıtalara sahip bulunan beden bağları içinde madde kâinatının mekânında nâsîp ve ihtiyaçlarımıza cevap veren lûtuף ve yardımlar dahilinde mukadder hayatımızın biografisini yazmakla meşgulüz. Böyle bir zaruret içinde bulunuşumuz, bizim için tekâmülümüzün ortaya çıkardığı bir icaptır. Acaba, tasavvur edebilir miyizki, bütün bu icap ve zaruretlerin meydana getirdiği muazzam bir kâinat içinde tezahür etmekte olan muhteşem nizam ve ahenk tamamen gelişigüzel ve dolayısıyla varlıkların sonsuz hürriyet-

lerine dayanan bir serbesti dahilinde meydana gelmektedir? Hayır! Asla. Bunu tasavvur etmek mümkün değildir.

Zira, kâinatın tabii bulunduğu nizam ve ahenk, İlahî muradın tayin ve tesbit ettiği varoluş-maketinin tabii ve zaruri bir tezahürüdür.

Bu sebeple kâinatın gidişini yöneten çeşitli tesirlerin, kanunlar halinde tecellisi, İlahi İradenin rahmetini temsil etmektedir.

Tesirlerin birer rahmet halinde bütün kâinat varlıklarına nüfuzu, doğrudan doğruya bir tesir alış ve dolayısıyla DAİMÎ bir İRTİBAT manasına gelir. O halde irtibat, - bu manada - BÜTÜN VARLIKLAR için mukadder bir zarurettir. Ancak, böyle bir irtibat, bittabi üstün şuur ekranları kanalıyla, daha alt kademdeki ekranlara tesirlerin aktarılmasıyla kabil olabileceğinden, bu husus, her varlıkta değişik dozlarda bir projeksiyona sebep olacaktır demektir.

Buna göre, her bir varlık için, değişik şiddette ve karakterde bir in’ikâsdan bahsetmek yerindedir. Başka bir deyimle: Her varlık, tesir almakta - yani daimi bir irtibat halinde bulunmakta - ve fakat bu tesirleri kendi orijinalitesi içinde (veya hürriyet ve liyakati dahilinde) eriterek, değişik tarzlarda ve kendi tekâmül ihtiyacına, nizama uygun şekilde bir form dahilinde yani değişik tarzlarda aktarılışlar yapmaktadır.

İşte bu sebeple ve bu manada olmak üzere, her varlık, (mademki daimi bir irtibat içindedir.) bir medyom olarak düşünülebilir. Demekki her insan tesirler içinde bulunmakta ve aktarabildiklerini kendi maddî şuur ekranına çıkarabilmekte ve böylece tesirlerin yayılışı mekanizmasındaki vazifesini bilerek veya bilmeden yerine getirmeğe çalışmaktadır.

Uygun tertipler dahilinde bazı tesirleri uygun maksatların tahakkuku için, etrafındakilere ya sözlerle (tebliğler) veya fizik tezahürlerle (rapslar, levitasyon ve materyalizasyonlar gibi...) aktarılışını yapabilmek kabiliyetine sahip kişiler, «medyom» kelimesinin alışlagelmiş olan dar manası içinde mütâlea edilmektedir. Şüphesiz ki böyle bir kategorik ayırım yapmak lüzumludur. Fakat aslında her insanın (her yaratılmış olanın) kendi imkânları ile sınırlı bir alıcı, benimseyici ve tatbik edici durumunda bulunduğunu unutmamak ve bilgi sentezlerimizi böyle bir açıdan yapmağa çalışmak daha doğru ve faydalı olacaktır.

□

Üstün şuur ekranları vasıtasıyla tesir transformasyonu mevzuubahis olduğuna göre, madde ekranına gelmeden (aktarılmadan) bir alış olmaktadır. Şu halde bu safhada bedenle alâkalı bulunan bir gevşeme (trans) zarureti de yoktur. Alınanın maddî şuur ekranına aktarılışı da her zaman ve mutlaka bir gevşeme ile müterafık olarak vukua gelmez. İcap ve şartlar, varlığın ve varlıkların tekâmül ihtiyaçları ve diğer faktörlerin tesiriyle normal denilen bir hal içinde de böyle bir aktarılış pek âlâ mümkündür.

DERİN TEFEKKÜR HALİ :

Derin tefekküre gelince: böyle bir ruh hali içinde bulunmak, dolayısıyla bir nevi «içe dönüş» demektir. İçe dönüş ise, «dış» ile olan alâkayı şuurlu olarak kesmek demektir. Şu halde, bu takdirde de irtibatların daha kolaylıkla nakledilmesine ve daha müessir bir şekil alma-

sına zemin hazırlanmış olduğunu söyleyebiliriz.

Bu sebeple, burada müessir amil olarak, varlığın tekâmül ihtiyaçlarını nazara almak icabeder. Bir tesirin, aktarıldıktan sonra ne şekil altında ortaya çıkacağını önceden kestirememekle beraber o varlık için en lüzumlu ve hayırlı bir çerçeve dahilinde çıkacağına da en ufak bir şüphemiz bulunmamalıdır. Tesirlerin bir kısmı madde-şuuru ekranına aktarılırken, bariz veya müphem yardımlar şeklinde de ortaya çıkabilir. Meselâ, olabilirki, (bittabi gene kazanılmış hak ve ihtiyaçlara göre ayarlanmış olarak.) bir varlıkta, gelen bir tesir bir «ilham» tarzında ortaya çıkar. Bir başkasında ise böyle bir «doğuşun» bile farkına varılamaz. Bir diğerinde, alınmış tebliğler halinde adeta bir nevi medyomluk şeklinde tezahür eder v.s. Bütün bu tesir alınışının çeşitli tarzlarda ortaya çıkışı doğrudan doğruya varlığın ve muhiti- nin tekâmül ihtiyaçlarıyla ahenktardır.

Ancak şu noktayı hiç bir zaman unutmıyalım ki, yapılan yardımlar varlıkların liyâkat ve cehitleriyle çok yakından ilgilidir. Hak edilmemiş bir yardımın tesirlerini varlık alamaz. Yani o tesirlerle bir aktarılış fiili vukua gelemez. Uzun ve yorucu bir tetkik ve araştırma üzerine tefekkür faaliyetini bütün gücü ile teksif etmiş bulunan meşhur kimya âlimi Kekûle, çözmeğe uğraştığı problemin mücadelesi içinde yorgun bir halde dinlenmek üzere yatağına uzandığı zaman uyumuştur. İşte o zaman organik kimyada geniş ufuklar açacak olan benzenin halkalı konstitüsyon formülünü, adeta ışıklı canlı bir halka halinde temaşa etmiş ve derhal uyanarak gördüklerini çalışmalarının sonucuna bağlamıştı. Bu büyük alim böyle bir yardıma mazhar olmuş ise, bunun, bundan evvelki çalışmalarıyla bir ahenk teşkil ettiğini düşünmeliyiz. Tesirler, çeşitli kanallardan değişik tertipler içinde varlıkların ihtiyaç ve cehitlerine uygun şekiller altında iletilir.

TİBET LAMALARIYLA

Yazan: Paul ARNOLD

Planète 1963 Temmuz/Ağustos

Devamlı olarak ölüm ve ölüm ötesi fikirleri ile zihnim dolu, mistik bir meyil duyarak yirmi sene Atinalı Saint Thomas'dan, Saint Jean de la Croix'dan, Sainte Thérèse d'Avila'dan hıristiyanlığı; Suzuki'den Shri Aurobindadan Ve-Shri Aurobindoidan Vedantizmi; Milarepa ve Evans - Wentz'den Tantrik Yoga mezhebini; Bergson ve Otto'dan din fikrini; Lévy-Bruhl ve Leehardt'tan mantık öncesi zihniyeti tetkik ettim. Bashman Eskimo ve Amerika sihirbazlığını ve dolayısıyla mağara adamlarının davranışlarını inceledim. Lamaizme, Sufizme, Pitagorculuğa meylettim. Trimégiste'den Plotin'e kadar hermetikliği araştırdım. Ne biliyorum? Hepsini aynı ihtirasla, aynı tarafsızlıkla, bir neticeye varmış, «erişmiş» ve başka sistemleri hor görenlerin gülümse-dikleri veya onları korkutan bir ümitle eşeledim. «Onların» şansına sahip olamadım. Şüphesiz de artık bu olmayacak.

Kehanet mi veya okuduklarımın tesiri altında kalarak mı, 1935 den beri, bir çok başkaları gibi, bizde asırlardan beri kaybolmuş ve Doğuluların gizli tuttıkları bir bilgi ile, onların «ruh» hakkında bizden fazla bildikleri ka-

naatine varmıştım. Yalnız Doğunun kesin ilimleri hor görüşünü anlayamıyordum. Keza, ilkel toplumların sosyoloji ile, iptidai resim san'atı ve budistlerin mahkûm ettikleri tiyatro san'atı ile ilgilenmemelik edemiyordum.

Zıtlıklar! Zıtlıklar! «İçimdeki adam» ın acıklı gülüşü! «İçimdeki adam» diyorum; zira kendimi hep yalnız hissetmişim. Hiç bir gruba, hiç bir ekole bağlanmamıştır.

Ganj nehri kıyısında bir sabah bir adama ras-

edim. Bu adam yalnızlığı yenmiş gibiydi. Canlı bir yürüyüşle gayesine doğru yürüyordu. Benim üstüme atılacak gibiydi; hiddetli, dehşete düşürücü, araştırıcı, kalbimi dinamitleyen, ona devamlı bir irade ve saflık ve bilgi aşıl原因 bir bakışla baktı.

TIBETLİLERLE

İLK TEMAS

Tibetlilere, mülteci olarak önce Sarnatlı'da, sonra Himalayada, Dorjeeling ve Kolingpong'un yollarında ve pazarlarda rasladım. Kimisi aç ve sefil, bitli çocuklarıyla bakışlarıyla dilenerek gerçeğe ihtimali olmayan bir ümitle dua değirmenlerini çeviriyordu. Kimisi de koyu leylaki ve açık penbe, uzun esvapları içinde muhteşemdiler. Parlak çizmeleri vardı; pırıl pırıl ipek gömlekler giymiştiler.

Birinciler dünya harbinden evvel ihtiyar Dalay Lama Dar Jeerling'deki manastırlarada bulunan bayan Alexandra David Neel'i Lhasa'ya davet etmişti. Onun ismi hâlâ çevrede tanınmaktadır. Tibetten kaçan genç Dalay-Lama da Dorjeerling'de ikamet etmektedir.

DUALAR VE DUA

DEĞİRMENLERİ

Om mani padme hum.. Bu formülün bir diğer formülden daha iyi olduğunu hiç de zannetmiyorum. Hiç bir formül insanın kuvvetlerini yücelten bir gayeye

teveccüh etmek üzere kullanılmadığı takdirde, iyi değildir. Bunlar insanın dikkatini teksif için başvurulan bir teknikten ibarettir. Dua değirmenleri el ile çevrilen boynuz veya tahtadan yapılmış, üzerlerinde bir formül yazılı aletlerdir. Bugün kim sadece basit bir düşünce veya sözün bile, belki çok küçük fakat gerçek kuvvetini inkâr edebilir? Kendi kendime düşünmüş, hiç kimseye açmamıştım. Çünkü bana «Sıfırdan hareket edip her şeyi tek başıma kurmam gerekiyor» gibi geliyor da. Burada basit bir tavsiyeyi bile kabul edemezdim.

GELİŞİGÜZEL YOLA ÇIKTIM

1957 de Tahran üzerinden Delhi'ye bir bilet aldım. Fakat Tahranda yolculuğum yarım kaldı. Çünkü Hindistanda bir kolera salgını çıkmıştı. Böylece Uzak Şarkla temasım onbeş ay gecikti. Fakat, zannediyorum ki hiç bir şey tesadüfe terk edilmiş değildir. Bu onbeş ay beni esaslı şeylere hazırladı. İsfahan'da islâmi fikirlerle karşılaştım; Çad gölünün şimalinde siyah derili bir müslümanın yapmakta olduğu bazı mucizeleri müşahede ettim.

O zamanlar, bazı konsantrasyon çalışmalarına başlamıştım. Bu teneffüs egzersizleri değildi. Çünkü Yoga'nın bu meşhur usulüne hiç bir zaman kökürüne inanmamıştım.

Bana önemli gelen herkesin kendine uygun gelen metodu bulmasıydı. Kısa zaman aralıklarında zihnimi düşüncelerden tecrid etmeye çalışıyordum. Basit, kötü hislerden kendimi kurtarmaya gayret ediyordum. Mamafih, yalnız benim için önemi olan metodumu kendime saklayacağım.

1959 yılı sonunda ilk defa Hindistana, sonra Saigon, Kamboç, Siam ve Hong-Kong'a gittim. Bir meraklı olarak seyahat ediyordum. Bu, böyle niyet etmememe rağmen bir budist hac seferi oldu. Benares'den Sornath ve Dar Jeeling'e gittim. Orada bir lama manastırı gördüm.

GANJ KIYISINDAKİ KARŞILAŞMA

Benareste, çeşitli halkın, seyyahların, mukaddes inek ve maymunların arasında, Teilhard de Charadin'in yeniden keşfettiği kurtuluşun genelliği ve yaradılışın birliği hakikatini anladım, yaşadım. Belki Dorjeerling'e gidenler, çok çabuk verilmiş bir hükümle, her samimi iman hareketine borçlu olduğumuz hürmette kusur edebilirler. Böylesi oraya gitmesinler, daha iyi.

GÖZLERİ KÖR, GENÇ LAMA

Sükutu hayale uğramaktan korkarak, yüksek tepelerin tehdidkâr manzaralarını seyrederek doluşuyordum. Bayraklarla süslü bir ormanda kü-

(Lütfen Savfayı Çeviriniz)

çük bir mabed gözüme ilişti ve oraya yöneldim.

Haftada iki defa budist hacıların ve dilencilerin tırmandığı yılankavi yoldan çıkmaya başladım. Büyük bir bayram hazırlığı vardı ve geçici mihrabı hazırlayan marangozların çekiç gürültüsünü işitiyordum. Bu orman altı huzur doluydu. İplerin üzerine dua bayrakları dizilmişti. Yolun son dönemecini dönüyordum. Sağımda küçük bir çiçek sergisinin önünde çok genç, adeta bir çocuk kadar ufak bir lama duruyordu. Yanakları toplu, güler yüzlüydü. Elbiseleri pis ve yırtıktı. Bana bir adak çiçeği uzattı. Bir rupi aramak için ceplerimi karıştırırken Tibet ve Kutsal dağların istikametine sordum. Beni tepede küçük bir köşke götürdü. Bu sıra, aklıma, oraya asılı dua bayraklarından birini istemek geldi. Fakat onu kıracak bir harekette bulunmak korkusu ile cesaret edemedim. Bu esnada arkamda hafif bir gürültü oldu. Geri dön-

düm. Başka bir lama gördüm: çirkin, hastalıklı, palaspareler içindeydi. Gözleri yarı kapalıydı; kör gözleriydi bunlar. Tavrı ciddiye. Bana demin almak istediğim ve cesaret edemediğim parlak kırmızı, yepyeni bayrağı uzatıyordu. Bu o kadar beklenmedik bir şeydi ki hayret etmeğe bile vakit bulamadım. Hindistanda refleks haline gelen bir hareketle cebime davrandım ve ona bir rupi hediye ettim. Hiç kıpırdamadı. Rupiye eline tutuşturmak istedim. Şiddetle elimi geriye itti ve hiddetle bağırdı: «Is it the price?» Bu, bu bunun fiyatı mı? Çok şaşırdım. «Bu, manastır için bir bağış olsun» dedim. O zaman bu büyücek çocuk bana emretti: «Say a prayer!» Bir dua et! Ben de **Om mani padme hum** dedim. Derhal sâkinleşti, berrak ve neş'eli bir sesle, beni oraya kadar getiren arkadaşına «To the ghats!» diye seslendi. Bunlar, mabedin karşısındaki küçük mihraplardı. Her halde onları bana göstermek ona

göre çok önemliydi. Beni elimden tuttu ve sürükledi. Herşey evvelden kararlaştırılmış gibiydi. Üçümüz mihrapları dolaştık. O bana bunların manâsını anlatıyordu. Bir yerde küçük bir mağara vardı. Kör olmasına rağmen şayanı hayret bir çeviklikle içine girdi. Oradaki adaklardan eline geçirebildiklerini bana uzattı. Yeniden tırmandık. Tepeye vardığımızda O, (ismi böyleydi) bana «Siz Mountant Everest otelinde kalıyorsunuz» diye seslendi. Doğruydum.

Ertesi gün, kendisini görmek üzere şehirden iki kilometre uzaktaki manastırına gelmemi istedi. Fakat Kalküta için biletimi almıştım ve dönmeli idim. Ona «Hayır, dedim. Yarın şafak vakti Dorjeerling'den ayrılıyorum. Fakat yine geleceğim.» Bundan hiç de emin değildim, aslında. Bana yeniden ani bir emir verdi: «Bir daha dua ediniz». Duayı tekrarladım. Başını salladı. Hayatının en mühim işi imiş gibi elimi uzun uzun sıktı «gene gelmelisiniz» dedi.

(Devamı gelecek sayıda)

YENİ ÇIKAN İKTİSAT DERGİSİ

“İktisat Dergisi” nin ilk sayısı 1 temmuzda çıkacaktır.

Yurdumuzun ve dünyanın ekonomik gidişini kıymetli ilim adamlarımızın ve tanınmış iş adamlarımızın kalemlerinden aydınlartınıza sunacak olan refikimize yayın hayatında başarılar dileriz.

SPİRİTİZMA DERSLERİ

(Geçen sayıdan devam)

Meşhur bir okkültist olan ve psikometri konusunda özel bir ihtisas mevkii bulunan G. PHANEG'e göre, zihni hazırlık bakımından, müptedinin ilk dikkat edeceği şey astral hislerini (yahut psişik) geliştirebilmek için fiziksel hislerin keskinliğini kabil olduğu kadar azaltmış olacaktır. Dokunum ve tad ile ilgili bir tecrübede yün bir halının üstünde hareketlessiz kalarak oturması tavsiye etmektedir. İşitme ve görme için karanlık ve sessizlik; koku almak için ise parfüm ya da gülük kullanmalıdır demektedir. Bu şartlar yerine getirilirse, süjeye, her yönden gelen imajlar bu vasıtalarla zihninden kovulabilir. Kısaca şunu anlamalıdır: Psikometriye çalışacak olan kimse, kendinde, elinden geldiği kadar, tam bir tecerrüt hali meydana getirmelidir.

Tecerrüt (izolman) hali dış alemle olan alâkayı en az dereceye indirmektir. Adeta «karanlık» bir hal vardır. İşte bu karanlık halde, önceleri karışık; sonraları gittikçe daha vazih psikometrik imajlar, başlangıçta, süjelerin zihninden (sanki iç-gözleri önünden) sür'atle geçme eğiliminde olacaktır. Psikometri çalışmalarının ilk zamanlarında gözleri kapatmalı, en iyisi bir eşarpla örtmelidir.

DIĞER BİLGİLER :

Mektuplar vasıtasıyla yapılan psikometrilere, yapılış ve teknik hususunda, diğer ufak tefek eşyalarla yapılan deneylerden daha kolay ve verimlidir. Bu sahada başarı nisbeti arttıkça, süjelere, çeşitli kimselere ait değişik eşya vermek mümkündür: kalem, bilezik, çakı, yüzük, broş v.s. Devamı olarak tek bir şahısla ilgili eşyaların psikometrisine çalışmak verimsizdir. Deneycinin tahkikini kolayca yapabileceği, bir geçmişi ve hikâyesi olan eşyayı seçmek iyidir. Şöyle bir usul vardır: psikometrisi yapılacak eşyanın sahibi, eşya ile birlikte bir de malûmat

fişi verirse isabet derecelerinin tahkiki daha kolay olur. Dikkat edilecek husus: bu malûmatın deneyci ve asistanlarca bilinmesidir ki sonradan karşılıklı olarak kıyaslanması yapılabilir.

PSİKOMETRİNİN İMKÂNLARI :

1) Psikometrik deneylerde eşyanın sahibi ve onunla ilgili olan kimselerin özel hayatlarıyla alakalı bilgiler elde etmek mümkündür.

2) Gelişmiş bir psikometr süje, herhangi bir kimsenin ruhi tahlillerini (psikoanaliz) yapabilir. Meselâ hastanın yazdığı, çizdiği şekillerin ruhi manasını söyleyebilir.

3) Bazan, eşyanın psikometrisi yapılırken, eşya sahibinin gelecekteki maceraları da (bir nevi kehanetle) anlatılabilir.

Bazı süjeler, psikometrisi yapılacak kâğıt veya kumaş parçasını parmakları arasında buruşturarak tesirleri daha iyi almaktadırlar. Bazı süjelerin eşyadan aldıkları intibaları tefsir etmek icabeder : şöyle ki, bunlar sembolik vizyonlar, imajlar halindedir. Tıpkı rüyadaki sembollerini (rümuzları, temsilleri) yorumlamak gibi. Psikometri için bu malûmat yeterlidir.

Gelecek yazımızda «Görücü Medyomluktan» bahsedeceğiz.

(Devamı var)

YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZ

Yardımcı üye dostlarımızla olan irtibatın devamlılığını temin gayesi ile açılan bu köşede, iki aydır, faaliyetlerimizi sizlere iletmeğe çalışıyoruz. Bütün çabamız siz dostlarımıza daha müfit olmak yönündedir.

27 Ocak 1964 tarihinde yardımcı üyelerimize gönderdiğimiz anket soruları şunları:

1) Cemiyet olarak size nasıl yardımlarımız olmalıdır?

2) Hangi faaliyetlerimiz sizin için daha celp edici ve tatminkâr olmaktadır?

3) Bulduğunuz muhitte SPİRİTÜALİZMA ile ilgili kimseler mevcut mudur ve onlarla irtibat dereceniz nasıldı ve ne surette olmaktadır?

4) Bu kimselerin sizlerden talep ettikleri şeyler veya tartışma konusu olan meseleler nelerdir? Bunları karşılamakta veya cevaplandırmakta zorluk çekiyorsanız derhal bizlere yazınız; gereken fikir ve cevap hemen size gönderilecektir.

5) Bundan önce gönderilen «Dersler» den istifadeniz nasıl olmuştur? Dersleri göndermekte devam edeceğimize göre bu hususta yeni fikirleriniz var mıdır?

6) RUH ve MADDE'nin daha geniş bir okuyucu zümresine kavuşabilmesi için değerli fikirlerinizi; mecmuada yayınlanan ve daha ziyade «tercih ettiğiniz» konuları ve ne gibi «değişiklikler» yapılmasını arzu ettiğinizi bizlere lütfen bildiriniz.

Bu altı soruya siz yardımcı üye dostlarımızın verdikleri cevapların tarafımızdan da cevaplandırmasını yaparak dökü-

manını vermeğe çalışacağız. Yeni yeni gelişen fikirlerin arkasından daha yenileri çıkacaktır şüphesiz. Bunları da bizlere hemen bildirirseniz, istişareden meydana gelecek en iyi eseri hep beraber geliştirmiş oluruz.

Mektuplarınızın tarih sırasına göre cevaplarınızı köşemizden hepimize duyurmağa çalışıyoruz:

Y.Ü.10 - Sn. Bengi Bilgeman - BURSA.

1) Metapsişik bilgilerinizi ilmi olarak genişleterek yardım edebileceğimizi yazıyorsunuz. Zaten bizim de çabamız, tedrice uygun bir hız ile bilgilerinizin ve bilgilerimizin genişlemesini ve derinleşmesini sağlamak yolundadır.

2) Olayların terbiyevî yönden çok, ilmi cepheden ele alınmasını isteyişiniz tebriğe şâyandır: Özünde ilmin tortusu olmayana terbiyenin «T» sini vermek elbet mümkün değildir. Aynı çatı altında, aynı şartlarla büyütülen çocukların birbirinden farklılıkları da bilgi alışlarındaki değişikliklerin bir neticesi değil midir? Çabanın artışı bilgiye bağlıdır.

3) Muhitinizin SPİRİTÜALİZM'e karşı geniş bir ilgisi oluşuna pek memnun olduk. Yalnız, mevzuun meraklı bir konu olarak kalışı karşısında bizlere birşeyler düşüyor demektir: Bu merakların zail olmasından sonra bir ilerleyiş zemini temin etmek için satıhtan derine nasıl inebiliriz? Konuşmalarımızın sathı

...maması biraz da sizin gayretinize bağı-
...bidir.. Bizim yönümüzden ne yapma-
... istersiniz, lütfen bildiriniz.

4) Fikirlerinizin ispatı için maddî
...iller istenebilir. Fakat birisini hipno-
...ma etmeniz, onların stedikleri bir de-
... olamaz. Siz çok kudretli bir hipnoti-
... olsanız bile, verecek bilginiz ve ça-
...ğınızı size uzatmış birisi yoksa, size
...kabbaz.. gözboyayıcı..» deyip geçme-
... mukadderdir. İsa da, Musa da.. türlü
...ucizeler göstermişlerdir. İçinde bir a-
...ş yakmasını becermiş olanlar inanmış-
... «Kalpleri mühürlü» olanlar «bir bü-
...cünün» arkasından gidebilmek duru-
...na yükselememişlerdir.

Sizin için mümkün olan, çanağınızı
...aldurup taşıracak hale getirme çabala-
...dır. Söz, bir fikrin ışığında güzel olabi-
...r. Fakat bir davranış, yüz güzel sözün
...yapabileceğini etkileyecek kadar güzel-
...se, verilebilecek en iyi bilgi verme usulü
...de edilmiş demektir.

5) Derslerden faydalanmış olmanız
...sizler için bir sevinçtir. Daha derin tah-
...iller, ihtiyacınızı bildiren sorularınıza
... bağlıdır.

6) RUH ve MADDE'nin daha geniş
...bir kitleye hitap edebilmesi yolunda
...müşterek gayretler göstermemiz lüzum-
...ludur. Bildiğini bildirmek mes'uliyetini
... (sorumluluğunu) duymamış olanın il-
...minden şüphe etmek gerekir. Siz bildi-
...ğinizi bildiğiniz gibi bildirmekte devam
...ediniz. Kâinatta boşa gden bir çaba yok-
...tur. Yalnız şunu unutmamalıyız: Biçile-

nin ekilenden farklı olduğu görülmemiştir.

Başarılar, sevgiler.

Y.Ü.72 - Sn. Erol Uyanık - İSTANBUL.

1) Cemiyetin faaliyetlerinin bildi-
...rilmesini veya tâkip imkânlarını belir-
...tilmesini istiyorsunuz. İstanbulda bulun-
...duğunuza göre, vaktinizin elverdiği ka-
...dar, umuma açık olan «SALI KONFE-
...RANSLARI»na, devamlı gelmek müm-
...künse «çarşamba dersleri»ne katılabilir-
...siniz. Cemiyetin diğer çalışmalarına iştî-
...rakiniz de böylece tahakkuk yoluna gi-
...rebilir. Birkaç kitap neşriyatımızın taki-
...binden gayri yalnız mecmuadaki bilgiler-
...le yetinmeyip dört yönlü bir faaliyet i-
...çinde bulunmak pek tabiidir ki, zaruri-
...dir, elzemdir. Dört başı mamur bir çaba
...gösteremediğimiz müddetçe, çevremiz bi-
...ze, sahifelerini açmak zahmetini ihtiyar
...etmediğimiz bir kitap olmaktan öteye
...gitmeyecektir. Gidemez de..

2) Cehit bizden olmadıkça bir lok-
...mayı yutmak dahi mümkün değildir. İ-
...limlerin ilmi nasıl ki felsefeyse, felsefe-
...lerin felsefesi de, deneylere ve delillere
...dayanan (İlimlerin kubbesi, felsefeleri
...kuşatan) SPİRİTÜALİZMA'dır. Hangi
...ilme yönelmiş olursak olalım, bunun dı-
...şında olamayız. Daha çok içinde olmak,
...kubbeye yaklaşmakla mümkündür.

Namuslu bir araştırmacı olmak, faali-
...yetlerin en iyisidir. Çabamız bu yolda
...olmalıdır ki, tâkip imkânları kendiliğın-
...den belirsin..

(Devamı sayfa 34 de)

YARDIMCI ÜYELERİMİZ :

7. Ramazan Başarır
Ankara Üniversitesi
Hukuk Fakültesinde.

ANKARA

8. Ömer Bayar
Sinanağa Mah.
Kırbacı Sk. No. 43/2

Fatih - İSTANBUL

9. Gökçen Aysalan
Özgüç Ltd. Ortaklığı
Atarmit Fabrikası

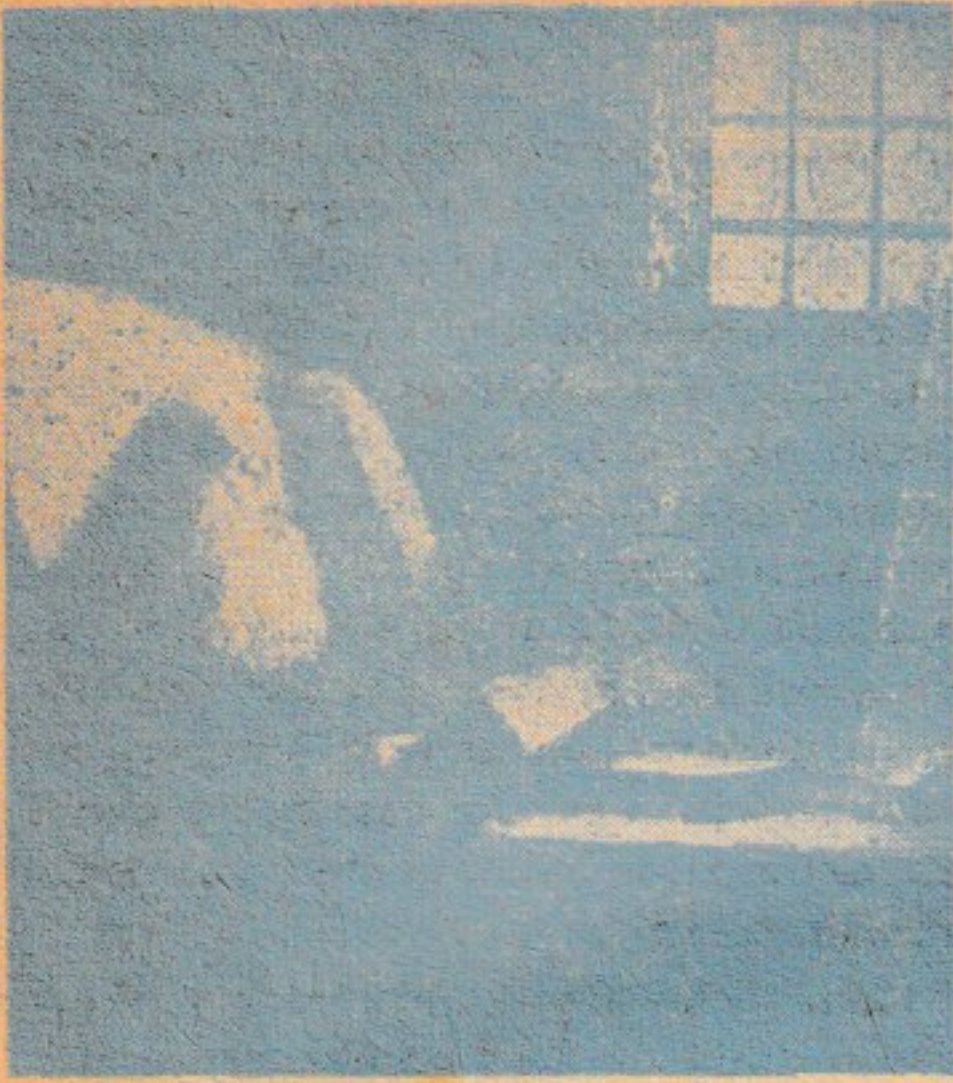
ADANA

10. Bengi Bilgeman
Blok Apartmanlar
No. 12, Kat: 5

Sırameşeler - BURSA

11. Nihat Çağıl
(Mecmuadaki ilânımıza rağmen yeni
adresini bildirmemiştir.)

12. Remri Giray
(Mektuplarımız geri gelmektedir.
Lütfen yeni adresinizin bildirilme-
si.)

CELSE

TETKİKLERİ

“İnsanlar... Zavallı insanlar, yukarıdan ne küçük şeyler isterler... Küçücük bir şey, bir rahatlık, ufak maddî bir saadet, basit bir dünya yardımı... Halbuki insan varlığını teşkil eden ruhların tekâmülü için, icab ederse nebülözler teşekkül eder, âlemler kurulur...”

Biz insanlar hakikaten çok zavallı mahlûklarız. Maddenin içinde açtığımız gözlerimizi bir türlü onun cazibesinden uzak tutamıyoruz. Kamaşmış gözlerimizin ötesinde bütün bu madde ahenginin mânâsına nüfus edebilecek basireti göstermekten aciz bulunuyoruz. Biraz olsun gözlerimiz görebilse!... Azıcık, gözlerimizi, kırpıştırmadan bakarak etrafımızdaki maddenin cazibesinde mânâlar aramaya başlasak...

İşte o zaman hiç olmazsa zavallılığımızı sezme yolunda ilk adımı atmış olacağız.

Hepimiz: ister dindar olalım, ister olmayalım; arzu ve niyetlerimizi, tasav-

Bedri Ruhselman'ın idaresindeki celselerden birinde alınan kıymetli bir tebliğin ufak bir pasajını ve bu pasajın uyandırdığı fikirleri tetkiklerinize arz ediyoruz.

vur ve plânlarımızı şöyle bir deşecek olursak, altından daima nefsimiz için bir şeylerin gizlenmiş kıpırdanmakta olduğunu görürüz. Rahatımız, konforumuz, eğlencemiz ve sıkıntısız bir hayata kavuşmamız için neler yapmamış lâzım geliyorsa, onların peşinde, onları gaye edinererek didinmekten geri durmamaktayız. Dua ve niyazlarımızda da aynı nefis kaygusu ve oburluğunun mevcut olduğunu itiraf etmekten çekinmemeliyiz. İtiraf etmeliyiz ki: girişeceğimiz nefis murakabesi ve mücadelesinde birinci şart olan “kendi kendimize karşı samimi olmak” prensibine daha ilk adımımızdan itibaren riayet etmiş olalım.

Bazı kardeşlerimiz, bir huşû içinde

ellerini semâya kaldırarak boynunu bü -
kup niyazda bulunur: "Allâhım, sen be -
ni ızdıraplardan uzaklaştır; saadetimi dâ -
m eyle..." der. Bu davranışı ile o kardeşi -
miz, acaba ne kadar zavallılaştığının far -
kına varmakta mıdır?

Şüphesiz farkına varmış olsaydı öyle
hareket etmezdi. Fakat elbette bir gün
gelecek o da onun farkına varacaktır.
Bundan şüphe'niz olmasın. Her varlık i -
çin tekâmülün sonu yoktur. Bir merha -
leden diğer bir merhaleye geçmek varlık -
si için evvelâ ilerlemek istemesi lâzımdır.
Bunu kendisinde mevcut bulunan iç itilişi
temin eder. Yürüyebilmek için bir yol
ve bir hedef seçilmesi lâzımdır. Yol ve
hedefin seçilmesi hürriyeti ise insanlara,
umûmî ahengin dünyaya isabet eden na -
sibi dahilinde bahşedilmiş bulunmaktadır.
İşte küçük şeyler talep ederek mad -
denin ezici mengenesinde sıkışarak küçü -
lüp zavallılaşalım, ister insanlığımızdan
beklenen kendi dışımıza taşma fiili ile
nefis kabuğunu parçalıyalım; bizim için
her ikisi de mümkündür, ahengin içinde -
dir ve bu serbestiyet bizlere bahşedilmiş -
tir.

Zamanın ve mekânın maddî hüvi -
yetlerinden sıyrılarak buudumuzun dı -
şında meydana getirdiği zamansızlık ve
mekânsızlıklar içinde, idrakimizin kavram
hudutlarının dışına taşan plânların vazi -
felileri... Şuurlu bir otomatizmin şaşma -
yan muayyiniyeti halinde görünmekte -
dirler.

Nizâm ve âhengın bekçileri olan i -
lâhî kânunlar, bu büyük bedensiz idare -
ci vazifeli varlıklar tarafından tezahür et -
tirilmek ve böylece - icabederse - âlem -
lerin teşkili ile yeni tekâmül vasatları
insanların istifadelerine tahsis edilmek -
tedir.

Bütün bu geniş imkân ve vasıtalar
karşısında biz insanlar, halâ ufak hesap -
lar peşinde, nefsimizin pervanesi olmak -
tan kurtulamıyorsak hakikaten çok ya -
zaktır.

Bir tarafta cicili bicili ucuz teneke
oyuncaklar, diğer tarafta da bir avuç inci

bulunsa ve bir çocuğa da bunlardan han -
gisini beğenirse kendisine verileceği söy -
lense; tabii olarak çocuk, bilgisizliği do -
layısıyla kıymetsiz olan oyuncaklar ta -
rafına meyil gösterecektir. Bizim halimiz
de tıpkı böyle bir çocuğunkine benziyor:
Maddenin göz kamaştırıcı cazip parıltıla -
rının ardında gerçek manasına ve bizler
için NENİN VASITALIĞINI ettiğine bir
türlü akıl erdiremiyor, dolayısıyla bu mâ -
nanın ışığından mahrum ve bihaber, sa -
tıhtaki boncuk ve çakıl taşları ile oyna -
yıp vaktimizi heba etmekten kendimizi
kurtaramıyoruz.

Halbuki bu büyük yardımlar ve ikaz -
lar karşısında bir türlü gaflet uykusun -
dan uyanmak istemiyorsak, kabahati ken -
di dışımızda aramaklığımız doğru olur -
mu? Bizlere hürriyet bunun için mi ve -
rildi? Mes'ul olduğumuzu her adım atı -
şımızda hatırlamalıyız.

İçinde bulunduğumuz kâinatta tecel -
li eden İlâhî âhengın ışığında, bizlere
bahşedilmiş olan hürriyet serbestiyetimi -
zi eritmemiz icabettir. Hepimiz ni -
zâmın bekçileri olmak yolunda hürriyet -
lerimizi kullanmakla vazifeliyiz.

Tebliğın bir başka yerinde: "Kâinat -
ta bir âhenk vardır. Bu âhengi siz plâ -
nınızla bozmamanız için o kadar çok
kontrollara tâbisiniz ki..." denmektedir.

Şu hâlde, âhengın ve nizâmın bir
parçası olamamak, tıpkı bir kara çalı gi -
bi bu muhteşem ve İlâhî güzelliğin orta -
sında baş kaldırmak istemek, yerinde ve
imânlı hareket etmemek demektir. As -
lında bu ters ve aykırı hareketimizi gene
de aynı nizâmın bir parçası ve o nizâm -
mın içinde olarak düşünmekliğimiz doğ -
ru ise de hakikâtte bütün bu terslikler,
bir çok vazifeli varlığın işinde ve ilerle -
yişinde güçlükler çıkartacaktır. Şu hal -
de matlûp olan bir yol mevcuttur. Bu yol
en iyisi, en hayırlı olanı ve İlâhî ahenk
ve nizâma en uygun düşenidir. Esas o -
lan bir çok yol arasında işte bu yolu gö -
rüp seçebilmek dirayetini gösterecek bil -
giyi kazanmaktır. Bu sebeple her insan,
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

dünya üzerindeki esas fonksiyonunu sez-
meye ve anlamağa çalışmalıdır. Her şey-
den evvel niyet ve niyazlarında, nefesine
hizmet etmekten uzaklaşmalıdır. Ufak,
maddî saadetler peşinde koşmayalım. İz-
dıraplar, bizi, bir heyülâ gibi ürkütme-
sin. Izdıraplar, insanları zavallılıktan,
küçük şeyler istemekten uzaklaşmaları-
na yardımcıdırlar.

Gözlerimizi, madde ve nefis ihtirası-
nın kızgın ateşinden yukarılara kaldıra-
lım. Ancak o zaman görmek istedikleri -

mizi daha iyi görebileceğiz. Bizlerden
bu dünya üzerinde, şu beden kalıbına
bürünmüş olduğumuz halimizle sadece bu
hedefe ulaşmamız, birinci şart olarak is-
tenmektedir.

Tebliğ, bu ikazı gayet açık bir şekil-
de bir kere daha yapmakta ve böylece
üzerine aldığı vazifeyi ifa etmeye çalış-
maktadır. Bunun ötesi bizlerin basiret
ve cehdimize kalmaktadır. Sevgili dost-
larım.

DÜNYAMI ARIYORUM

T. YILDIZOĞLU

Üç türkü yaktım
Biri rüzgâra
Biri yağmura
Biri sana...
Üç türkü yaktım,
Sevgi sevgi dağılan...
Rüzgâr aldı götürdü türküsünü
Yağmur aldı eritti
Bir senin türkün kaldı
Kala kala
Avuçlarımda.
Mutluluk kalmamış evrende
Ağaç kovuklarında saklıdır
Belki.
Belki,
Yıldızların ardında...
Öyle bir yağmur yağdır ki
Tepelerden
Yıkansın yıkansın da mutluluk
Sen ben olsun.
Öyle bir rüzgâr estir ki
Yücelerden
Yıldızların ardından mutluluk
Getirsin.
Kıyılarda çaylar mutlu kaynasın
İnsanlara çay yerine
Mutluluk sunalım.
Gel seninle evimizi yapalım.
Uzayda her tuğlası aşk
Her tuğlası duygu
Bir yıldızdan bir yıldıza

Hamak kuralım
Çocuklarımız oralarda
Büyüsün...
Saçlarına yıldızlar takalım
Sevgililerin...
Gel seninle bir dünya kuralım...
İnsan insanı severse
Bunca sever...
Gözyüzünden yeryüzüne uzanan
Yeşil sarmaşıklı merdiven
Seni bekler...
Beni bekler...
Gökyüzünden daha
Yukarıya çıkarız istersen
Yağmur olur yağarız
Yeryüzüne.
Rüzgâr olur dolaşırız
Şöyle bir...
Aramızdan ayrılanlar
Nerelerde kimbilir?.....
Bir gün gökyüzünden
Yeryüzüne
Yağmurun en iri damlası
Düşecek.
Damlanın üzerine eğil
Ne görürsün, kimbilir?.
Belki
Bir gün gerçek evreni
En iri yağmur damlası
İnsanlar getirebilir.....

Ölünceye Kadar Seveceksin

(Ruh dostlarımızdan)

KADRI

Her an senin mertebene ulaşmak isteyen nice ve niceleri vardır. Sen kapıya kadar gelmişken bundan vaz geçersen, geçmiş olduğun büyük ve uzun yolda, hedefe ulaşmadan, bu kadar zahmetleri boşa çıkarmış olursun. Günah ve yazıktır. Verilen emeklerin muhakkak bir semere vermesi ve bu semereden de kendinin olduğu kadar, ihtiyacı olanların da fayda görmeleri lüzumu var; sen bu lüzûmu hisset ve ettir ki faydan büyük, yolun açık ve geniş olsun. Haydi durma! Senelerin bıraktığı karanlık izlerin ortadan kalkması, aydınlık yolların ve parlak ışıkların o izlerin üzerine vurması ile mümkündür. Bu parlaklık arttıkça karanlıklar solar ve etraf gün gibi ışıır; siyah izler de ortadan kalkar. Herşey düzelir. Senin istediklerin kendiliğinden kayıp akmaz. Bunların devamı, bu izlerin artmasına sebep olur. Senin zararınadır. Ne zaman sıkılırsan güzel şeyler seni aydınlatsın ve sıkıntın kuvvetli bir mesaiye inkılâbetsin.

Dünyanın geçici endişeleri muayyen zamanlar için caridir. Ebedî endişelerden uzaklaşmak lâzımdır ki tam saadet ve huzur gelsin. Hayatta her ferdin bir vazifesi vardır. Bu, çapraşık ve bozuk olabilir. Ama kendi hazırlayacağın yolun açık olmasını temin et; Yardımlarını çoğalt ve etrafına çok iyilik yap. Kalb kazan, sevgi topla. Nihayetsiz günlerin bir sonu gelir. Ancak temiz ve büyük aşklar devamlı ve sonsuz, yalnız ebedi hisler ve sevgi kalır. Uzun yaşamak istersen sev ve bu saadeti tad ve tattır.

Çok sev! Candan ve menfaatsiz bağışlanan her kalb bir altın cevherdir. O, karşısındakinin kıymetini başkalarına gösteren büyük bir fener gibi ışıdır. Huzur duyduğun simalarda senin iyiliğin için çarpan bir kalbin mevcudiyetini görürsün. Fenalardan onun için uzaklaş; sana iyi şeyler ve iyi günler vadeden değil, kalbine ferahlık ve neşat verenlerin sohbetine koş.

Cahillik af edilir ve fakat bunda devam affedilmez. Bunu, daima, fırsat buldukça ortadan kaldırımağa vesileler ara; oku, yaz, etrafı tetkik et, gören gözle muhitini sar, tabiatı incele, kendine hisseler çıkar. Bunu aramasını bil. Ölmezlik tabiatta mevcuttur; her değişen sonsuz bir yenilik fakat her yenilik bir eskinin tekrarıdır. İnsan da böyledir: Ölür, yine yaşar, tekrar yaşar; böylelikle devamlı bir fen'a (ortadan kalkış) ve devamlı bir ebed meydana gelir: İŞTE TABİAT! Tabiatın büyüklüğü her yerde görülür. Ara ve bul. Başka yardımcılarından her vakit istifade et. Kendine iyi yolları seçmek fırsatını bul ve oraya koş.

Yılma ve yorulma; arayan bulur. Gözlerini kapa: SEVECEKSİN, ÖLÜNCEYE KADAR SEVECEKSİN. Hayat bir dalgadır; onun içinde yuvarlanmak ve fakat yıpranmadan, ezilmeden atlamak lâzımdır.

Saadet çok kolay ve çok zordur. Hayatın içinde yoğrulmak, bir de onun icaplarına uymakla beraber, kudretleri arttırmak kolay değildir. İçinin hazzını hissedersen o saadettir. Bir an sen buna nail olursan, çalışmak ve yılma-mak lâzımdır. Karanlık günleri aydınlıklar takibeder. Yolun açıktır, korkma. Sağlam kalble çalış ve hayata atıl. Senin önünde mühim, hiç bir mühim engel kalmamıştır. Yolların bembeyaz; sakın ürkme, mesainden dönme, temiz kal ve temiz ol. Etrafını koru. Bukadar işte...

Yardımcı Üye Köşemiz

(Sayfa 29 dan devam)

3, 4) Muhitinizin bir köy olması, bu bilgilerin giremeyeceği yer demek değildir. Aktarılmayacak bir bilgi tefrikin-den çok, aktarma güçlüğü'nün kolaylığını elde edebilmek mühimdir. Bizim sayfa-lara sığdırıp anlatamıyacağımız bir ko-nuyu birkaç basit sözle deyiveren köylü-lerimizi unutmamalıyız. Bir fikrin basi-te ircası kadar olgunluk isteyen durum-lara yükselmedikçe, ne aldığımızda, ne verdiğimizde hayır vardır..

5) ●kültizm'den çok istifade ettiğinizi bildiriyor. temel dünya görüşleri hakkında kısa bilgiler istiyorsunuz. Bu husustaki isteğinizi ilk derslerimizde bu-labilirsiniz. Lütfen onları da okuyunuz (Bu dersleri alamadıysanız lütfen bizden isteyiniz.).

6) SPİRİTÜALİZMA dersleri gibi teknik ve metodik konuların yerlerine, bunları kaldırarak daha enteresan (ilgi çekici) konuların (Ruhlarla konuşma, felsefi meseleler gibi mevzuların) getirilmesini isteyişinizin sebebi, RUH ve MADDE'yi başlangıcından beri takip etmediğinize bağlıdır. «Bizim oğlan bina okur, döner döner, gene okur.» kabilinden tekerlemelerin bir gün insana bıkkınlık vermesi kadar tabii bir şey düşünülemez.

Felsefi meselelerin bir özetini ilk derslerimizle vermiş bulunuyoruz. Bun-

ları derinleştirmek, her felsefi görüşü ayrı ayrı inceleyen kitaplara müracaat etmekle de mümkündür.. Sorularınıza cevaplar vererek inüşkillerinizi çözmeye çalışabiliriz de... Fakat SPİRİTÜALİZMA bilgisi verilmeden ve bu bilgiyi hazmedip her türlü sorumluluk duygusuna ermeden «Ruhlarla Konuşmak» faide-den çok, zarar tevli' edici bir haldir. Felsefi meselelerin halli de bu bilginin ışığına muhtaçtır.

Olayların ilgi çekici fotoğraflarını elde edebildiğimiz nisbette sahifelerimize aktarmağa çalışıyoruz. Sizlerin de bu yemekte bir tuzu olsun isteriz elbet..

İyi bir kapak, satışı artırabilir ama, boş bir münderecât bunun devamına engel olur. Kapak kadar sahifelerin de dolu olması hepimizin isteği olduğuna göre, telif ve tercüme yazılarınızla, enteresan bulduğunuz fotoğraflar teminiyle ve bizi bilhassa maddi yönden destekleyecek olan ilânlar bulmanız suretiyle hizmetimize katılmış olabilirsiniz. RUH ve MADDE yalnız bizim değil, hepimizin-dir...

Muhitinizde reklâm için, isterseniz nümune mecmualar gönderebiliriz. Değişik sayılardan. bir faide umuyorsanız, çevrenizde dağıtmak üzere bizden lütfen isteyiniz.

Tavsiye ve tenkitlerinize çok teşekkürler.

Başarılar, sevgiler.

BİLDİRİ

İkibuçuk yıl devam etmiş bulunan Tedavi Celsemiz, bir sene önce, İdare Heyetimizce alınan bir kararla kaldırılmış ve kayıtlı hastalarımızta, Cemiyetimizde hiçbir (uzak-yakın) tedavinin yapılmıyacağı birer mektupla bildirilmişti. Buna rağmen hâlâ Cemiyetimize uzak ve yakın tedavi için müracaatlar devam etmektedir. Her mektuba menfi cevaplar veriyor ve her iki tarafın da zaman kaybını maalesef önleyemiyoruz.

Bir yıl aşkın bir zamandan beri Cemiyetimizde uzak-yakına hiçbir tedavinin yapılmadığını tekrarlar; boş yere müracaat edilmemesini rica ederiz.

T.M.T. ve İ.A.C.

ŞEYTAN

Yazan: Salih ÖGE

Geliniz Şeytan taşlıyalım...

Havva anamızın aklını çelip Âdem babamıza tesir ettirerek Cennetten kovulmalarına sebep olan Şeytanı...

Kör Şeytan! Hain Şeytan! Muzır Şeytan! Mel'un Şey!...

Durunuz, pek ileri gitmiyelim. Haksız yere fazla incitmiyelim zavallıyı.

Hatta yatalım kalkalım da Allaha bin şükredelim Şeytanı yarattığı için.

O olmasaydı zaaflarımızı, kusurlarımızı ve nefsaniyetimizi nasıl mâzur gösterecek, fenalıklarımızın, suçlarımızın mes'uliyetini kime yükliyecektik?!

Allah ecrini sabrını artırsın; iftiraya karşı boynunu büker sükût eder, isyan nedir bilmez, son derece sabırlı ve soğuk kanlıdır.

Kim ne derse desin Şeytana karşı çok şeyler borçluyuz:

Sefasını sürdüğümüz pek çok şeylerin ceremesini o öder. Gerektiğinde bütün tehlikelere karşı onu bir zırh gibi kullanırız. İnsanlar yalancı şahitliği menfaat karşılığında yaparlarken, Şeytan bütün suçu üzerine aldığı yetmiyor gibi üstelik bir hayli de hakarete mâruz kalır.

Acze düşmüş insanların dilinde gönlünde en mükemmel bir savunma aracıdır. Ah şu insanların işlerine de fazlaca burnunu sokmasa iblis!..

Çocuk sınıfta kalmıştır; sebep Şeytan!

O miskin şeytan yavrucuğun küçücük kafasına yerleşip mektepten kaçırmasaydı, güzel derslerine çalışırken birdenbire sokakta köpek taşıyan çocukların peşine takılmayı aklına düşürmeseydi elbette o da diğer arkadaşları gibi sınıfını geçecek, belki de iftihar listesinde görülecekti...

Makbuzda tahrifat yapan tahsildarın

eline silgi lâstığını sıkıştıran şeytan değil de kimdir?!

Rüşvet alırken suç üstü yakalanan amme hizmetlisi eğer şeytana uymasaydı böyle rezil bir duruma düşer miydi?.

Bir hiç yüzünden adam öldürülmüş; Kaatilini arıyorsunuz? Şeytan!. Yakalayın yakalayabilirsiniz.

Hitler'i Cihangirlik sevdasına düşürüp dünyayı yıllarca cehennem ateşine sürükliyen kimdir? Şeytan!.

Açlık ve sefalet canavarı dünya nüfusunu tehdit ediyorsa mes'ul kim? Şeytan.

İkinci Katerina kılığına bürünüp, Baltacı Mehmet Paşanın karşısına çıkarak tarihin seyrini değiştiren Şeytan değil mi?

Onun suçlarını liste halinde çıkarmıya kalkışsak ne bizim sabrımız ne de şu derginin yaprakları kâfi gelir.

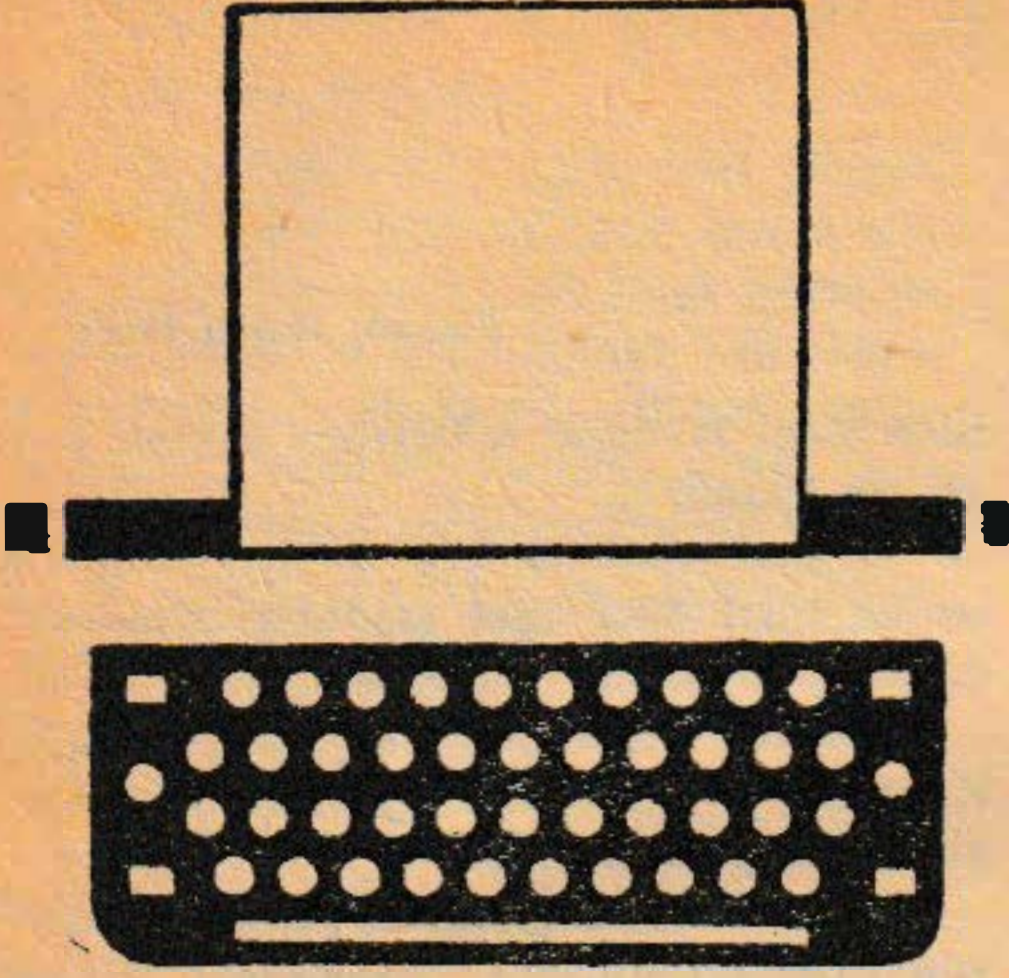
Kulaklarımıza çarpan bütün şikâyetlerin hemen hemen tek suçlusu O dūr: Şeytan!..

Yüzü kızarmıyan hırsızın, gözü doymayan muhtekirin, elleri kelepçeli maznunun mahkeme huzurunda en son çare olarak ağzından dökülen son savunma sözü bu değil midir: — Şeytana uydum!..

Mel'un Şeytan kafamızda, gönlümüzde saltanat kurmuş!

Hemen hemen bütün milletler zamanla saray saltanatını, zorba saltanatını devirdiler de bu saltanatın kılına bile dokunamadılar; Şeytan saltanatı!..

Teknik sahada dev adımlarla ilerliyen insanlık, kuvvetli bir silkinişle uyanıp ruhi alandaki yolculuğunu da o ilerleyişine paralel hale getirip elbirliği ederek, şu içimizdeki Şeytanı yenebildiği gün insanlık tarihi zaferlerin en güçlüsünü ve en şerefliğini kaydedecektir herhalde.

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Snphi Saygın - KADIKÖY

Açık ifadeli mektubunuza cevap vermek hususunda bir müddet beklemek icabettiği için özür dileriz. Mektubunuzdan daha önce cevaplandırılması gereken diğer mektuplar buna sebep olmuştur.

«Fincan veya Alfabeli Ruhsal Konuşma» ismi verilen, kolay ve fakat zaman alıcı, bir metodla yapmakta olduğunuz celselerden bahsediyor ve takıldığınız noktalar üzerinde aydınlatılmanızı rica ediyorsunuz. Cevaplarınız şöyledir :

1 — İngilterede ve hayatta bulunduğunu söyleyen bir dostunuzla görüşmüşsünüz. Diğer anlattıklarınıza nazaran iki şık mevcut: Ya bu şahıs yakın bir zamanda vefat etmiştir; ya da size o isimle hitabeden varlık, celsenizde bulunmak maksadiyle, sizleri aldatmaktadır.

Müptedi celselerinde umumiyetle böyle durumlarla karşılaşılabilir. Müşevves durumunda bulunan bunlar, maddi tesirlerin cazibesinden kurtulamadıkları için, karşılıklarına çıkan ilk fırsatta, maddi tesirlerle alâkalanmaya çalışırlar. Meselâ, sizdeki gibi, celsenize gelirler ve gitmek hususunda ısrar ederler. Anlayışlı ve soğuk kanlı olarak onlara hadim olmak lâzımdır. İstiraplarını hafifletmeğe çalışmalıdır.

Canlıların ruhlarıyla görüşmek mümkün değildir. Fakat bunun tekniği çok başka-

dır. Sizin tecrübelerinizde böyle bir hal olmasa gerek.

2 — Spiritizma tecrübelerinde, bizlere göre, verilen isimlerin kıymeti izafidir. Söylenen ve ortaya konan fikir ve görüşler bir değer taşır. Celsedekilere tesir etmek ve onlarda bir merak uyandırmak maksadiyle meşhur isimlerle kendini takdim eden varlıklar pek çoktur. Asıl değer, ismi kale almadan, söylenen sözlerdeki ilmi, felsefi ve moral hakikatlerdir. Bu hususta RUH ve MADDE size yardımcıdır.

3 — Ruhsal görüşmeler: ilmi, moral ve akıl prensipleri dahilinde yapıldığı, eğlence halinden çıkarıldığı vakit bir bilgi kaynağı, tekâmül vasıtası olarak samimiyetle benimsendiği zaman tehlikesi ve inahzuru yok denilebilir. Bu konuda nesriyattan, ilmine güvendiğiniz kimselerden istifade edebilirsiniz.

4 — Babanızın, oğlunuz Ümid'in hamisi olduğundan bahisle: « - Onu hiç görmediği halde - her zaman ve her yerde onu koruduğunu söyledi» diyorsunuz. Bu mümkün olabilir. Her insanın görünmez bir koruyucu ruhu vardır. Onlar bizlerin tekâmülümüze yardım ederler, ilhamlar verirler. Ruhsal tesirler yoluyla, maddi tehlikelerden manevi aksanılardan sıyrılmasını temin edebilir.

Selam ve sevgiler.

Sayın Ertan Kura

Emir :

Sorularınızdan sadece ilkinine cevap vereceğiz. Zira diğer sorularınızı felsefeyle ilgili ders kitaplarından kolayca temin edebilirsiniz. Şurası da var ki, sorduğunuz felsefi terimlerin hangi ilim dalındaki anlamını istediğinizi açıkça belirtmemişsiniz. Meselâ: Paralelizm gibi.

“Doğru düşünmeye ulaşabilmek için izlenecek yol nedir?” diyorsunuz. Düşünmek, doğru düşünmek: ancak akıl prensipleri dediğimiz eseslerden hareket etmek suretile kabil olabilir. Ayniyet ve çelişmezlik gibi akıl prensipleri sayesinde, objektif gözlemlere önem vermek ve önsel fikirlere sahip olmadan hür olarak akıl yürütmek (muhakeme), zannımızca, doğru düşünmek için gerekli malzemedir.

Düşünce ile beraber onun ifadesi de önemlidir. Lisanın zenginliğine ve düşünceinizdeki anlamı iyi belirtecek fikrî yapıya malik olmakla da iyi düşünebiliriz. Mantık, analiz ve nihayet sentez iyi düşüncenin esaslı unsurlarıdır.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Kortan Tümerdem

Ankara :

Ruh ve Madde hakkındaki mütefit sözlerinize teşekkür ederiz. Amacımız yüksek ruhî hakikatlerin bilinmesine vasıtalık etmekten ibarettir.

Sorularınıza gelince :

1 — Spiritüalizma hakkındaki Türkçe kitapların sayısı çok azdır. Ve bunlar pratik olmaktan uzaktır. Fakat Dr. B. Ruhselman'ın eserlerini muhakkak tetkik ediniz.

2 — Ankara'da, Dr. Ferhan Erkey açık celseler yapmaktadır.

A d r e s i :

İzmir Cad. Kocabeyoğlu apartmanı
Daire: 2 ANKARA

3 — Manyetizma ile ilgili bir eserin ilânı Ruh ve Maddede yapılmıştır. Oradan temin edebilirsiniz.

Spiritizma derslerini sebatla takip ederek ilmî zihniyetli bir deneyci olarak bilgi sahibi olabilirsiniz.

Selâm ve sevgiler.

RUH VE MADDE'YE

Abone olmak için

Bu kuponu doldurup P.K. 1157 İstanbul adresine göndermeniz kâfidir.

Adı, Soyadı :

Adres :

..... Aylık abone ücreti olan T.L. nı
havale no.su ile Postahanesinden çıkarttım. Abone kaydımın yapılmasını rica ederim.

İmza